

PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W BYDGOSZCZY

ul. Długa 47
85-034 Bydgoszcz
tel. (052) 345-56-44, Fax (052) 345-56-17
E-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, 31 grudnia 2008r.

Znak: RBG-411-02/06/MT/RKJ

DECYZJA NR RBG-50/2008

- I. Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.: Dz. U. z 2006r.: Nr 157 poz. 1119, Nr 170 poz. 1217, Nr 249 poz. 1834) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy, w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.: Dz. U. Nr 99 poz. 660, Nr 171 poz. 1206), §6 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18 poz. 172 ze zm.: Dz. U. z 2003r. Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach, działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uznaje się za ograniczającą konkurencję** i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 w/w ustawy, praktykę polegającą na nadużywaniu przez „Spółdzielnię Mieszkaniową w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny pozycji dominującej na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych „Spółdzielni Mieszkaniowej w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny poprzez odmowę wydania przez „Spółdzielnię Mieszkaniową w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny zgody na wejście „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach do jej zasobów mieszkaniowych celem wykonania niezbędnych prac instalacyjnych (zainstalowanie kabli) w celu umożliwienia świadczenia przez „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach mieszkańcom „Spółdzielni Mieszkaniowej w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny usług telewizji kablowej, dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP, **i nakazuje się zaniechania jej stosowania.**
- II. Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.: Dz. U. z 2006r.: Nr 157 poz. 1119, Nr 170 poz. 1217, Nr 249 poz. 1834) oraz stosownie do

art. 28 ust. 6 tej ustawy, w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm. Dz. U. Nr 99 poz. 660, Nr 171 poz. 1206), §6 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18 poz. 172 ze zm.: Dz. U. z 2003r. Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach, działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nie stwierdza się stosowania praktyki ograniczającej konkurencję i naruszającej zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 w/w ustawy, polegającej na nadużywaniu przez „Spółdzielnię Mieszkaniową w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny pozycji dominującej na rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym poprzez odmowę wydania przez „Spółdzielnię Mieszkaniową w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny zgody na wejście „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach do jej zasobów mieszkaniowych celem wykonania niezbędnych prac instalacyjnych (zainstalowanie kabli) w celu umożliwienia świadczenia przez „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach mieszkańcom „Spółdzielni Mieszkaniowej w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny usług telewizji kablowej, dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP.

III. Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.: Dz. U. z 2006r.: Nr 157 poz. 1119, Nr 170 poz. 1217, Nr 249 poz. 1834) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy, w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm. Dz. U. Nr 99 poz. 660, Nr 171 poz. 1206), §6 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18 poz. 172 ze zm.: Dz. U. z 2003r. Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach, działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nie stwierdza się stosowania praktyki ograniczającej konkurencję i naruszającej zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 w/w ustawy, polegającej na nadużywaniu przez „Spółdzielnię Mieszkaniową w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny pozycji dominującej na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych „Spółdzielni Mieszkaniowej w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny poprzez traktowanie „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach przez „Spółdzielnię Mieszkaniową w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny w sposób dyskryminujący odmawiając zgody na wejście do zasobów „Spółdzielni Mieszkaniowej w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny z pracami instalacyjnymi w celu umożliwienia świadczenia przez „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach mieszkańcom „Spółdzielni Mieszkaniowej w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny

usług telewizji kablowej, dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP przy jednoczesnej współpracy z innymi przedsiębiorcami w dziedzinie telewizji kablowej nie utrudniając im wejścia na rynek.

- IV. Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.: Dz. U. z 2006r.: Nr 157 poz. 1119, Nr 170 poz. 1217, Nr 249 poz. 1834) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy, w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm. Dz. U. Nr 99 poz. 660, Nr 171 poz. 1206), §6 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18 poz. 172 ze zm.: Dz. U. z 2003r. Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach, działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **nie stwierdza się stosowania praktyki ograniczającej konkurencję i naruszającej zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 w/w ustawy, polegającej na nadużywaniu przez „Spółdzielnię Mieszkaniową w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny pozycji dominującej na rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym poprzez traktowanie „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach przez „Spółdzielnię Mieszkaniową w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny w sposób dyskryminujący odmawiając zgody na wejście do zasobów „Spółdzielni Mieszkaniowej w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny z pracami instalacyjnymi w celu umożliwienia świadczenia przez „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach mieszkańcom „Spółdzielni Mieszkaniowej w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny usług telewizji kablowej, dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP przy jednoczesnej współpracy z innymi przedsiębiorcami w dziedzinie telewizji kablowej nie utrudniając im wejścia na rynek.**
- V. Na podstawie art. 90 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.: Dz. U. z 2006r.: Nr 157 poz. 1119, Nr 170 poz. 1217, Nr 249 poz. 1834) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy, w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm. Dz. U. Nr 99 poz. 660, Nr 171 poz. 1206), §6 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18 poz. 172 ze zm.: Dz. U. z 2003r. Nr 6 poz. 68), **decyzji w punkcie I (słownie: pierwszym) nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.**
- VI. Na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.: Dz. U. z 2006r.: Nr 157 poz. 1119, Nr 170 poz. 1217, Nr 249 poz. 1834), w związku z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm. Dz. U. Nr 99 poz. 660, Nr 171 poz. 1206), **nakłada się na „Spółdzielnię Mieszkaniową w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny karę pieniężną w wysokości 21.657,78zł (słownie dwadzieścia**

jeden tysięcy sześćset pięćdziesiąt siedem złotych 78/100), płatną do budżetu państwa, w związku z dopuszczeniem się naruszenia zakazu określonego w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy, tj. praktyki opisanej w pkt I i II decyzji.

Uzasadnienie

Do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynął wniosek „Petrus” Sp. z o.o. z siedzibą w Chojnicach (którego następcą prawnym jest „Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach, dalej Petrus, Wnioskodawca) o wszczęcie postępowania antymonopolowego w sprawie naruszania przez „Spółdzielnię Mieszkaniową w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny (dalej Spółdzielnia) art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez odmowę wydania zgody na wejście „Petrus” do zasobów Spółdzielni w celu wykonania niezbędnych prac instalacyjnych (zainstalowania kabli) w celu udostępnienia mieszkańcom Spółdzielni usług telewizji kablowej, dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej (VoIP), a ponadto o uwzględnienie, że okoliczności wymienione powyżej mogą stanowić również naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy poprzez stosowanie z osobami trzecimi niejednorodnych bądź uciążliwych warunków umów, a praktyka Spółdzielni w tym przypadku polega na tym, iż Spółdzielnia w sposób dyskryminujący traktuje Petrus, odmawiając mu zgody na wejście do zasobów Spółdzielni z pracami instalacyjnymi, a jednocześnie współpracuje z innymi przedsiębiorcami w dziedzinie telewizji kablowej nie utrudniając im wejścia na rynek. Jednocześnie z powyższym Petrus wniósł o wydanie decyzji w trybie art. 9 ustawy stwierdzającej stosowanie przez Spółdzielnię opisanych praktyk ograniczających konkurencję i nakazującej zaniechanie ich stosowania. Ponadto Petrus wniósł o wydanie w toku postępowania decyzji w trybie art. 88 ust. 1 ustawy, podnosząc, iż dalsze uniemożliwianie rozwoju konkurencji i blokowanie przedsiębiorcom dostępu do rynku powoduje poważne i trudne do usunięcia zagrożenie dla stanu konkurencji. Wnioskodawca wyjaśnił, iż wniosek ten jest warunkowy i deklaruje jego wycofanie w sytuacji, gdy Spółdzielnia w pierwszym piśmie zawierającym ustosunkowanie się do postawionych zarzutów zobowiąże się do niezwłocznego wycofania ze stosowania praktyk. Wnioskodawca zaznaczył, iż w razie nieuwzględnienia wniosku o wydanie decyzji w trybie art. 88 ust. 1 ustawy wnosi o nadanie decyzji wydanej w trybie art. 9 rygoru natychmiastowej wykonalności, gdyż wymaga tego ochrona konkurencji oraz ważny interes konsumentów.

W dalszych pismach (m.in. k. 355) Petrus podniósł także, że wobec umyślnego naruszania przez Spółdzielnię przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zasadne jest nałożenie kary na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy.

W uzasadnieniu swego stanowiska Petrus zauważył, że działania Spółdzielni blokują dostęp do rynku lokalnego, na którym działa w warunkach monopolu zagwarantowanego przez Spółdzielnię Tadeusz Łagoda i Józef Młynarczyk Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe HORYZONT s.c. w Grudziądzu (dalej spółka cywilna, HORYZONT). W ocenie Wnioskodawcy działania Spółdzielni uniemożliwiają wejście Petrus z ofertą usług dla mieszkańców w ten sposób przeciwdziałając ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na rynku lokalnym, a skutek tych zachowań dotyczy trzech rynków produktowych: rynku telewizji kablowej, rynku dostępu do Internetu oraz rynku telefonii głosowej.

Wnioskodawca wyjaśnił, iż funkcjonuje na rynku telewizji kablowej w Toruniu i okolicach od kilkunastu lat, jest operatorem świadczącym usługi telekomunikacyjne dla kilkudziesięciu tysięcy mieszkańców Torunia, a jego oferta obejmuje dostarczanie sygnału tvk, usługę PetrusNet- stałego dostępu do Internetu ze zróżnicowanymi prędkościami oraz usługi telefonii głosowej VoIP, usługę monitoringu zwiększającego bezpieczeństwo mieszkańców oraz szereg usług sieciowych. Petrus podniósł, że zasoby mieszkaniowe spółdzielni mieszkaniowych stanowią wyodrębniony geograficznie rynek dla usług tvk, albowiem świadczenie usług na tym rynku uzależnione jest od zgody Spółdzielni, jako właściciela infrastruktury osiedlowej. Powyższe odnosi się także do dodatkowych usług oferowanych przez operatora sieci kablowej tj. dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP. Wnioskodawca podkreślił, że z uwagi na to, że zgoda Spółdzielni warunkuje wejście na ten rynek można stwierdzić, że Spółdzielnia, jako jedyny dysponent tej zgody, posiada pozycję monopolistyczną na etapie poprzedzającego ogniwa rynku. Wnioskodawca wyjaśnił, iż praktycznie wszystkie budynki wielorodzinne w Lubiczcu należą do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni.

W uzasadnieniu swego stanowiska Petrus wyjaśnił także, że przez wiele lat był operatorem sieci kablowej w zasobach Spółdzielni, która pismem z 21 lutego 2005r. poinformowała o dokonaniu wyboru oferty innego podmiotu jako operatora sieci kablowej na terenie Spółdzielni – tj. przedsiębiorców T. Łagody i J. Mularczyka.

Petrus podniósł, że złożył Spółdzielni atrakcyjną ofertę i zwrócił się o wydanie zgody na wejście do zasobów Spółdzielni w celu wykonania niezbędnych prac instalacyjnych pismem z dnia 30 marca 2005r. (k. 33), na co pismem z dnia 14 kwietnia 2005r. Spółdzielnia poinformowała, że zapoznała się z ofertą (k.28). Petrus, jak wyjaśnił, pismem z dnia 20 kwietnia 2005r. (k. 25) ponowił prośbę wskazując, że prawo konsumentów do swobodnego wyboru najbardziej konkurencyjnego dostawcy usług nie może być w sposób arbitralny ograniczane nawet przez władze Spółdzielni, w której zrzeszeni są mieszkańcy. Wnioskodawca załączył pismo Przewodniczącego Rady Nadzorczej Spółdzielni z dnia 26 kwietnia 2005r. (k. 29), w którym Przewodniczący poinformował, że „po zapoznaniu się z pismem w sprawie usług telewizji kablowej nie widzi racjonalnych podstaw do prowadzenia dalszej korespondencji”, co Wnioskodawca uznał za odmowę udzielenia zgody na wejście z pracami instalacyjnymi do zasobów Spółdzielni. W ocenie Wnioskodawcy działalność Spółdzielni, podejmowana w interesie pozostawienia swobodnego wyboru mieszkańcom, powinna polegać na udostępnianiu infrastruktury dla podmiotów świadczących usługi i stworzeniu w ten sposób warunków technicznych dla indywidualnego zaspokajania potrzeb spółdzielców. Jednakże zachowanie Spółdzielni uniemożliwia Wnioskodawcy dotarcie z ofertą do mieszkańców Spółdzielni (poprzez wysłanie im ofert i materiałów reklamowych), bowiem, gdyby takie działania podjęto, Wnioskodawca nie miałby pewności, czy jest w stanie swoje usługi dostarczyć abonentowi w określonym terminie od złożenia przez klienta wniosku.

Ponadto Wnioskodawca podniósł, iż w jego ocenie nie ma technicznych i organizacyjnych przeszkód istnienia więcej niż jednej telewizji kablowej lub też sieci telekomunikacyjnej w tym samym budynku mieszkalnym czy osiedlu. Wnioskodawca podniósł, że planuje rozprowadzanie sygnałów w jego sieci, bez korzystania z sieci będącej własnością Spółdzielni (k.3).

Petrus podniósł, że usługi w zasobach Spółdzielni świadczone są przez spółkę cywilną HORYZONT, która w swej ofercie nie posiada usług dodatkowych, konsumenci – wskutek działań Spółdzielni – pozbawieni są dostępu do usług dodatkowych.

W oparciu o złożony wniosek Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem nr RBG 97/2005 wszczął postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy w opisanej sprawie nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego (k. 39).

W odpowiedzi na powyższe zarzuty Spółdzielnia odpowiedziała (k. 42-43), że zgodnie z uchwałą Zebrania Przedstawicieli Członków Spółdzielni zawartą w Protokole Komisji Uchwał i Wniosków z dnia 15 czerwca 2004r. (k. 110 i 157) uchwalono, że nie jest wyrażana zgoda na sprzedaż telewizji stanowiącej własność Spółdzielni oraz, że w związku z upływem 10-letniej (słownie: dziesięcioletniej) umowy o operatorstwo i konserwację tvk zawartej z Petrus należy ogłosić nowy przetarg na wybór operatora tvk oraz upoważnić zarząd do zawarcia nowej umowy o operatorstwo i konserwację sieci tvk z wybraną w przetargu firmą. Spółdzielnia wyjaśniła, iż tvk stanowi własność jej członków, którzy nie wyrażają zgody na jej sprzedaż jak i na zawieranie indywidualnych umów przez operatora z członkami Spółdzielni. Spółdzielnia podniosła, że zdaniem jej członków, które wyrazili na zebraniach grup członkowskich, mieszkańców nie stać na pakietyzację i zawieranie indywidualnych umów z operatorem, a umowa pomiędzy operatorem a Spółdzielnią chroni interesy wszystkich członków Spółdzielni.

Spółdzielnia podniosła, że wykonując w/w uchwałę Zebrania Przedstawicieli Członków Spółdzielni, został ogłoszony nabór ofert na operatorstwo sieci tvk, jej konserwację oraz ofertę programową. Spółdzielnia wyjaśniła (k. 242), że w dniu 17 listopada 2004r. skierowała pisma o przedstawienie oferty na operatorstwo sieci tvk, konserwacji sieci oraz oferty programowej do trzech przedsiębiorców: Multimedia Polska S.A. w Gdyni Biuro Obsługi Abonenta w Toruniu (dalej Multimedia, k. 245), Petrus (k. 246) oraz spółki HORYZONT (k. 244). Spółdzielnia wyjaśniła, iż w dniu 3 grudnia 2004r. zwołano posiedzenie rady nadzorczej, na którym rozpatrzono oferty na operatorstwo i konserwację tvk i dokonano wyboru spółki HORYZONT uchwałą nr 34/XII/2004 (k. 155-156). Spółdzielnia wyjaśniła, że jako kryteria wyboru zastosowano: ilość oferowanych programów, atrakcyjność oferowanych programów oraz cenę oferowanych programów (k. 242). Spółdzielnia podniosła, że po dokonaniu tego wyboru Petrus poprosił o obecność na posiedzeniu rady nadzorczej, co miało miejsce w dniu 20 stycznia 2005r., na którym prokurent Petrus poprosił o umożliwienie przedstawienia oferty programowej, gdyż złożona wcześniej oferta programowa była nieporozumieniem. Spółdzielnia zauważyła, że w dniu 18 lutego 2005r. rada nadzorcza zapoznała się z ofertą programową zaprezentowaną przez Petrus i postanowiła podtrzymać w mocy uchwałę nr 34/2004 z dnia 3 grudnia 2004r. w zakresie wyboru firmy HORYZONT oraz wniosła do zarządu o negocjacje z tą firmą warunków umowy i zawarcie umowy o operatorstwo i konserwację tvk, która została zawarta w dniu 22 lutego 2005r. (k. 44-48). Ponadto Spółdzielnia podniosła, iż nie doszło do naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz że nie został naruszony interes publiczny, a wręcz przeciwnie – mając na uwadze dobro członków Spółdzielni i ich wolę wyrażoną na zebraniach nie dokonano sprzedaży tvk.

Odnosząc się do powyższego stanowiska Spółdzielni Petrus wniósł o przedstawienie przez Spółdzielnię dowodów na istnienie jednolitego zdania wszystkich członków Spółdzielni w zakresie sposobu korzystania z usług sieciowych: telewizji kablowej, Internetu czy też telefonii głosowej podnosząc, że jakiegokolwiek uchwały organów spółdzielni nie mogą

prować do blokowania dostępu do rynku dla podmiotu oferującego usługi skierowane do indywidualnych odbiorców oraz że organy te nie mogą podejmować decyzji za indywidualnych konsumentów w kwestiach korzystania przez nich z usług określonych dostawców. Petrus podniósł, iż nie dowodzi istnienia po stronie Spółdzielni innych przyczyn, niż zarzucane dążenie do zablokowania dostępu do rynku przedstawiona, uchwała zebrania przedstawicieli członków z dnia 15 czerwca 2005r., która zajmuje się kwestią niesprzedawania sieci kablowej i ogłoszenia naboru ofert na operatora. Petrus podniósł, że brak jest przeciwwskazań dla istnienia więcej niż jednej telewizji kablowej lub sieci telekomunikacyjnej w tym samym osiedlu czy budynku i jego zdaniem nie ma technicznych i organizacyjnych przeszkód dla udzielenia takiej zgody. Petrus podniósł także, że Spółdzielnia nie kwestionuje okoliczności posiadania pozycji dominującej na rynku lokalnym. Petrus podał, iż kwestia sprzedaży tvk i uchwała o przetargu na wybór operatora sieci to kwestie odrębne od postępowania prowadzonego przez organ antymonopolowy. Wnioskodawca wyjaśnił, że przez Spółdzielnię został naruszony interes publiczny, bowiem odmowa ze strony Spółdzielni prowadzi do przeciwdziałania utworzeniu warunków do powstania bądź rozwoju konkurencji, ponieważ - gdyby taka zgoda została udzielona - to na rynku lokalnym działałoby dwóch lub więcej konkurencyjnych operatorów, a usługobiorcy mieliby możliwość wyboru najkorzystniejszej i najlepszej jakościowo oferty, a działania organów Spółdzielni uniemożliwiają realizację postulatu otwarcia rynku lokalnego. Inni operatorzy, poza wybraną w konkursie spółką HORYZONT, nie mają dostępu do rynku, co powoduje dotknięcie skutkami praktyk Spółdzielni wszystkich operatorów usług telekomunikacyjnych, którzy potencjalnie chcieliby ubiegać się o zgodę na wejście do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni oraz wszyscy konsumenci zamieszkali w zasobach Spółdzielni, ponieważ ograniczono im prawo do korzystania z konkurencyjnych ofert.

W piśmie z dnia 2 września 2005r. Petrus podniósł, iż zapis § 9 ust. 3 umowy zawartej przez Spółdzielnię ze spółką HORYZONT, na mocy którego Spółdzielnia gwarantuje spółce HORYZONT „pierwszeństwo w wykonywaniu prac modernizacyjnych i umożliwiających inne wykorzystanie sieci kablowej niż przekaz programów radiowych i telewizyjnych, o ile proponowane warunki nie będą gorsze od ofert innych firm” może stanowić o zawarciu porozumienia ograniczającego konkurencję, jednakże w piśmie z dnia 17 marca 2006r. wyjaśnił, iż w tym zakresie zostanie złożony odrębny wniosek (k.57,162).

Spółdzielnia wyjaśniła, że w dniu 17 maja 1999r. w kwestii korzystania z usług telewizyjnych członkowie Spółdzielni wypowiedzieli się w formie ankiet i jedynie 10 członków wyraziło zgodę na pakietyzację, natomiast w roku 2004 na zebraniach grup członkowskich członkowie stwierdzili, że telewizja powinna pozostać własnością Spółdzielni oraz że po wyborze nowego operatora sieci powinna być zawarta umowa generalna z operatorem, bowiem członkowie nie wyrazili zgody na zawieranie indywidualnych umów przez operatora z członkami Spółdzielni. Spółdzielnia zakwestionowała posiadanie pozycji dominującej na rynku lokalnym. Spółdzielnia wyjaśniła, iż wyraża zgodę członkom na odłączanie się od telewizji kablowej i nie ingeruje z kim odłączeni zawierają umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (k.105).

Petrus wskazał, że organy Spółdzielni, czy to zarząd czy zebrania grup członkowskich, nie mogą podejmować decyzji za indywidualnych konsumentów w kwestiach korzystania przez nich z usług określonych dostawców. Podniósł także, że kierował do Spółdzielni wnioski dotyczące zgody na wejście do jej zasobów z pracami instalacyjnymi, a nie w kwestii

własności istniejącej sieci, gdyż jest to przedmiotem postępowania w sądzie cywilnym. Petrus zauważył, że fakt odmowy ze strony Spółdzielni uniemożliwia zainstalowanie infrastruktury, za pomocą której mógłby dotrzeć ze swoją ofertą do mieszkańców Spółdzielni, wobec czego zarząd Spółdzielni, odmawiając tej zgody, ingeruje w to z kim mogą zawrzeć umowę indywidualną odbiorcy telewizji kablowej, Internetu i telefonii z obszaru Spółdzielni, a bez zgody Spółdzielni konkurencja w dziedzinie dostarczania tych usług za pomocą sieci kablowych nie może powstać. Do wolnego wyboru przez konsumentów dochodzi wtedy, gdy możliwe jest dotarcie do nich konkurencyjnych ofert usług działających na rynku przedsiębiorców. Petrus podniósł, że brak jest dowodów na istnienie jednolitego zdania wszystkich członków w kwestii tego, czy na terenie Spółdzielni ma być tylko jeden operator z usług sieciowych: telewizji kablowej, Internetu i telefonii głosowej. Petrus zakwestionował powoływanie się na ankiety przeprowadzone wśród mieszkańców w dniu 17 maja 1999r., z uwagi na to, iż przeprowadzone zostały kilka lat temu. Zwrócił także uwagę, że już wówczas istniały osoby, które wyrażały zgodę na pakietyzację (10 członków). Petrus podkreślił, że prawo konsumenta do indywidualnego wyboru nie może zostać naruszone nawet w sytuacji, gdyby inna wola większości została wyrażona podczas jakiegokolwiek zebrania władz spółdzielni lub w formie jakichkolwiek ankiet. Ponadto podkreślił, iż nie podziela stanowiska Spółdzielni co do braku pozycji dominującej na rynku lokalnym z uwagi na to, iż Spółdzielnia jest jedynym dysponentem zgody na wejście konkurencji do zasobów mieszkaniowych na przedmiotowym rynku.

Petrus podniósł, że Spółdzielnia nadużywa pozycji dominującej na lokalnym rynku usług telewizji kablowej oraz na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych (k. 175).

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego organ antymonopolowy postanowieniem z dnia 26 stycznia 2006r. nr RBG-03/2006, zmienionym postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2006r. nr RBG-47/2006 oraz z dnia 1 września 2008r. nr RBG-243/2008 wszczął, na wniosek Petrus postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem stosowania przez Spółdzielnię praktyk ograniczających konkurencję polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w miejscowości Lubicz Górny oraz na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni przedsiębiorcom świadczącym usługi telewizji kablowej, stałego dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP poprzez:

1. odmowę wydania przez Spółdzielnię zgody na wejście Petrus do jej zasobów mieszkaniowych celem wykonania niezbędnych prac instalacyjnych (zainstalowanie kabli) w celu umożliwienia świadczenia przez Petrus mieszkańcom Spółdzielni usług telewizji kablowej, dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 5 wymienionej wyżej ustawy,
2. traktowanie Petrus przez Spółdzielnię w sposób dyskryminujący odmawiając zgody na wejście do zasobów Spółdzielni z pracami instalacyjnymi w celu umożliwienia świadczenia przez Petrus mieszkańcom Spółdzielni usług telewizji kablowej, dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP przy jednoczesnej współpracy z innymi przedsiębiorcami w dziedzinie telewizji kablowej nie utrudniając im wejścia na rynek, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 3 wymienionej wyżej ustawy.

W piśmie z dnia 6 lutego 2006r. (k. 134) Spółdzielnia zakwestionowała techniczne możliwości Petrus do świadczenia usług w zasobach spółdzielni podnosząc, że Wnioskodawca nie przedstawił dowodów w postaci pozwoleń i decyzji na wejście światłowodem na teren Lubicza. Spółdzielnia podkreśliła także, iż jest zarówno właścicielem jak i operatorem telewizji kablowej (k. 135), przedkładając zaświadczenie o wpisie do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (k. 143-144).

Petrus wyjaśnił, iż kwestie techniczne oraz ewentualne decyzje dotyczące prowadzenia sieci kablowej poza zasobami Spółdzielni na odcinku od światłowodu w kierunku zasobów Spółdzielni leżą wyłącznie w gestii Wnioskodawcy i nie jest uzasadnione uzależnianie udzielenia zgody przez Spółdzielnię od realizacji określonych działań o charakterze technicznym, albowiem istnieje odwrotny związek przyczynowy – Wnioskodawca podejmie stosowne działania w kwestiach technicznych, jeśli Spółdzielnia wyrazi zgodę na wejście Wnioskodawcy do jej zasobów z pracami instalacyjnymi. W przeciwnym wypadku Wnioskodawca naraziłby się na ryzyko utracenia wydatkowanych środków na ewentualne inwestycje i uzgodnienia. Petrus wyjaśnił, że dysponuje możliwościami, aby zrealizować przyłączenie mieszkańców Spółdzielni do swojej sieci kablowej oraz że posiada przygotowaną dokumentację na podejście z magistralą światłowodową do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni. Petrus przedłożył także zaświadczenie o wpisie do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (k. 288-290).

W kolejnych pismach Spółdzielnia podniosła, że nie uniemożliwiła Wnioskodawcy wejścia do swych zasobów dla celów wykonania niezbędnych prac instalacyjnych, gdyż Wnioskodawca z takim wnioskiem nie występował, bowiem -w ocenie Spółdzielni- pisma Petrus stanowiły ofertę przetargową i uszczegółowienie oferty przetargowej w związku z wygaśnięciem umowy operatorskiej, a nie samoistną ofertę świadczenia usług (k. 183). Spółdzielnia podniosła także, że nie ogranicza konkurencji innym firmom, czego dowodem jest fakt wyboru Marka Szczygielskiego CONNECT w Toruniu (dalej CONNECT) i zawarcie z tą firmą w dniu 18 lipca 2005r. umowy o świadczenie usług internetowych dla członków Spółdzielni (k. 172). Przedsiębiorca świadczy usługi mieszkańcom drogą radiową. Spółdzielnia wyjaśniła także, że część mieszkańców korzysta z Internetu drogą telefoniczną (k. 243).

Spółdzielnia wyjaśniła, że w zakresie usług internetowych nie kierowała do jakiegokolwiek z firm pism o przedstawienie oferty (k.242), gdyż spółka HORYZONT zapewniała świadczenie tych usług po przebudowie sieci, po uprzednim rozstrzygnięciu przez sąd o własności sieci tvk będącej w zasobach Spółdzielni. Z uwagi na trwający spór sądowy w powyższej kwestii oraz wzrastające zapotrzebowanie na Internet - wobec wpłynięcia w międzyczasie trzech ofert na świadczenie tych usług- zarząd Spółdzielni rozpatrzył te oferty i dokonał wyboru CONNECT. Wybór nastąpił z uwagi na braki formalne jednej z ofert oraz ograniczenie możliwości świadczenia usług przez drugiego z oferentów do jednego budynku (k. 242).

Spółdzielnia podniosła także, że po przebudowie sieci spółka HORYZONT rozpocznie świadczenie usług internetowych (k. 271).

Spółdzielnia wyjaśniła, że żadna z firm w jej zasobach nie świadczy usług telefonii głosowej VoIP (k. 271).

Petrus wyjaśnił, iż przedkładanie korespondencji Petrus na temat przedłużenia umowy nr 9/94 lub zawarcia ze Spółdzielnią nowej umowy dotyczącej operatorstwa i konserwacji nie ma związku z merytorycznym zakresem prowadzonego przez organ antymonopolowy postępowania, albowiem zarzut blokowania dostępu do zasobów Spółdzielni jest reakcją na pisma Wnioskodawcy z dnia 30 marca 2005r. i 20 kwietnia 2005r., w których Wnioskodawca wnosił o wyrażenie zgody na wejście do zasobów mieszkaniowych w celu wykonywania niezbędnych prac instalacyjnych. Petrus wyjaśnił, iż został poinformowany w piśmie Spółdzielni z dnia 21 lutego 2005r., że Spółdzielnia wybrała spółkę HORYZONT na operatorstwo i konserwację tvk, wobec czego sprawa ta była dla Petrus zamknięta, a pisma Petrus z 30 marca 2005r. i 20 kwietnia 2005r. dotyczyły udostępnienia zasobów Spółdzielni. Ponadto Wnioskodawca wyjaśnił, że znane mu są przykłady równoległego funkcjonowania w zasobach spółdzielni mieszkaniowej więcej niż jednego operatora (np. w Krakowie – UPC i AsterCity, w Warszawie – UPC, AsterCity i Spray), a także wyjaśnił, że sam konkuruje z Telewizją Kablową Młodzieżowej Spółdzielni Mieszkaniowej w Toruniu.

Spółdzielnia wyjaśniła, że bezspornym jest, że na terenie jednej Spółdzielni możliwe jest funkcjonowanie więcej niż jednego operatora (k. 243), jednakże istnienie większej ilości operatorów odbywa się na określonych warunkach po złożeniu przez zainteresowanych oferty, która rozpatrywana jest przez odpowiedni organ, a taka oferta w ocenie Spółdzielni przez Petrus nie została złożona. Ponadto podniosła, że nie odmówiła żadnemu z operatorów świadczenia przez nich usług telekomunikacyjnych (k. 272)

Petrus podniósł, iż brak jest jasnych i obiektywnych kryteriów bądź też warunków udzielania przez Spółdzielnię zgód na korzystanie z zasobów mieszkaniowych w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych albowiem CONNECT otrzymał zgodę Spółdzielni na świadczenie usług telekomunikacyjnych w zasobach Spółdzielni, natomiast wniosek Petrus spotkał się z bezpodstawną odmową (k. 262). Sposób świadczenia usług (CONNECT świadczy drogą radiową) nie ma znaczenia z punktu widzenia prawa konkurencji, bowiem ważne jest, że Spółdzielnia odmawia świadczenia usług przez Petrus bez wskazania prawnie doniosłych przyczyn, a udziela zgody firmie CONNECT.

W odpowiedzi na pytanie organu antymonopolowego – czy strony występowały do Prezesa UKE z wnioskami, o których mowa w art. 27 ust. 1 i ust. 2 ustawy Prawo telekomunikacyjne obie strony odpowiedziały przecząco. Jednocześnie Petrus podniósł, że brak jest w stanie faktycznym okoliczności, które mogłyby uzasadniać zastosowanie tych przepisów, albowiem Wnioskodawcy chodzi o udostępnienie zasobów mieszkaniowych Spółdzielni celem poprowadzenia własnej sieci a nie o dostęp telekomunikacyjny w rozumieniu art. 27 ust. 1 i 2 ustawy, wobec czego odmowa udostępnienia przez Spółdzielnię zasobów mieszkaniowych nie podlega kompetencjom Prezesa UKE (k. 284-285). Petrus podniósł, że zamierza samodzielnie budować teletechniczną kanalizację międzybudynkową między innymi ze względu na trudności we współpracy ze Spółdzielnią (k. 315,336).

W kolejnych pismach strony złożyły zgodne oświadczenia o zamiarze zawarcia ugody, wobec czego wyznaczono stronom termin do zawarcia ugody. Strony przedkładały i ponawiały propozycje ugodowe, jednakże do zawarcia ugody pomiędzy stronami nie doszło.

W trakcie pertraktacji ugodowych Spółdzielnia podniosła, że wyraża zgodę jedynie na wpuszczenie kabla do istniejącej sieci międzybudynkowej a nie wyraża zgody na budowę, przebudowę, modernizację i konserwację sieci międzybudynkowej przez Petrus.

Petrus podkreślił natomiast, że nie widzi racjonalnie uzasadnionych przyczyn, dla których Spółdzielnia nie chce tej zgody udzielić.

W dalszych pismach Spółdzielnia podniosła, iż bezspornym jest, że sama zgoda na wejście do jej zasobów leży w jej gestii, jednakże wejście to nie może polegać na kolejnym rozkopywaniu osiedla w celu ułożenia własnej kanalizacji skoro przez teren Spółdzielni przechodzą już dwie kanalizacje (TP S.A. i MULTIMEDIA POLSKA S.A., k. 384).

Petrus podkreślił w dalszych pismach, że nie jest jego zamiarem prowadzenie nieracjonalnych prac ziemnych, ponoszenie kosztów robót, albowiem prace byłyby prowadzone tylko w niezbędnym zakresie, na które przedłożone zostałyby wymagane odpowiednimi przepisami dokumenty i projekty techniczne (k. 450, 453-454).

Spółdzielnia w piśmie z dnia 5 lutego 2007r. (k. 344) wyjaśniła, że w dniu 29 grudnia 2006r. dokonała sprzedaży telewizji kablowej i sieci tejże telewizji na rzecz MULTIMEDIA POLSKA S.A. z siedzibą w Gdyni (Multimedia) oraz rozwiązała umowę ze spółką HORYZONT. Ponadto wyjaśniła, że CONNECT nadal świadczy zainteresowanym mieszkańcom usługi internetowe. Multimedia świadczyć będą członkom Spółdzielni usługi w zakresie tvk, VoIP oraz Internetu, przy czym usługi te będą świadczone ok. maja-czerwca 2007r. z uwagi na prace związane z doprowadzaniem światłowodu do osiedla mieszkaniowego (k. 383).

Ponadto Spółdzielnia w swych pismach zajęła stanowisko, że popiera i rozumie istnienie kilku operatorów na terenie osiedla, dzięki czemu wzrośnie jakość świadczonych usług (k. 345, 457), że widzi potrzebę szeroko rozumianej konkurencji na rynku lokalnym w zakresie telewizji, Internetu i telefonii głosowej (k. 364).

Wobec sprzedaży sieci tvk Multimediom Petrus podniósł, iż z tym dniem Spółdzielnia faktycznie zaprzestała działalności na rynku telewizji kablowej (k.369).

Wnioskodawca w toku postępowania antymonopolowego wyraził opinię, iż Spółdzielnia jedynie pozorowała zamiar zawarcia ugody (k.690) sprzedając w międzyczasie telewizję kablową Multimediom, a także podał, iż warunki, które proponował Petrus w trakcie pertraktacji ugodowych raz były dla Spółdzielni nie do zaakceptowania, a następnie Spółdzielnia się na nie godziła. Wnioskodawca podniósł także, że Spółdzielnia przedłożyła podpisany już przez dwóch członków zarządu projekt umowy udostępnienia zasobów mieszkaniowych w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych, który został antydatowany o osiem miesięcy, co czyni oczywiście niemożliwym jego podpisanie przez Petrus (k. 691). Petrus podał, że podpisanie umowy będzie możliwe po zakończeniu postępowania antymonopolowego.

Spółdzielnia wyjaśniła, iż na dzień 26 stycznia 2006r. i na dzień 28 grudnia 2006r. posiadała 537 abonentów, a nadto wyjaśniła, że nie świadczyła usług tvk poza zasobami Spółdzielni. Spółdzielnia podała, iż jej zasoby mieszkaniowe zlokalizowane są przy ul. Kołłątaja, Rataja, Paderewskiego, Piaskowej oraz Polnej (k. 623) oraz że wg stanu na styczeń i grudzień 2006r. w jej zasobach zamieszkiwało ca 2000 mieszkańców (k. 763). Spółdzielnia wskazała, że w jej zasobach mieszkańcy korzystają także z usług innych

operatorów, co wywodzi z anten satelitarnych wywieszonych na elewacjach budynków (k. 763, 772). Spółdzielnia wyjaśniła, że cena abonamentu przed sprzedażą tvk Multimediom wynosiła 19,60zł oraz że nie było pakietyzacji usług tvk. Spółdzielnia wskazała, iż wszyscy mieszkańcy osiedla zostali podłączeni do sieci tvk w okresie, kiedy usługi w zasobach Spółdzielni świadczył Wnioskodawca, a nadto wskazała, iż abonenci uiszczają opłatę za przyłączenie w sytuacji, gdy zalegali z opłatami. Opłata za ponowne podłączenie wynosiła 100zł.

Spółdzielnia podała także, że 1 czerwca 2007r. zawarła umowę z INTERLINK, która dotyczy użyczenia pomieszczeń wspólnych w budynkach Spółdzielni w celu budowy, rozszerzenia, eksploataowania i wykorzystywania sieci telekomunikacyjnej, w wyniku czego wykonana sieć umożliwi mieszkańcom korzystanie z Internetu na podstawie indywidualnych umów zawieranych z INTERLINK (k. 763). Spółdzielnia wskazała, że na jej terenie prowadzone są prace modernizacyjne sieci ciepłej, wobec czego zasygnalizowała Wnioskodawcy – bez uzyskania odpowiedzi - możliwość wykonania sieci teletechnicznej w związku z prowadzonymi pracami (k. 763-764).

Petrus wyjaśnił, iż w przypadku uznania za substytut usług telewizji kablowych platform cyfrowych należy uznać, że Spółdzielnia posiada na rynku lokalnym obejmującym zasięgiem obszar Lubicz Górnego – pozycję dominującą (k. 672).

Petrus podał, że wg najlepszej wiedzy w okresie poprzedzającym sprzedaż tvk Multimediom Wnioskodawca oraz Spółdzielnia byli jedynymi operatorami tvk w zasobach Spółdzielni, przy czym Spółdzielnia miała zawartą umowę z T. Łagodą i J. Mularczykiem. Petrus podał, że wg jego wiedzy poza zasobami Spółdzielni, na terenie Lubicza Górnego, nie działał żaden inny operator tvk (k. 768-769).

Spółdzielnia przedłożyła umowę zawartą z Multimediami w dniu 29 grudnia 2006r. o sprzedaż sieci telekomunikacyjnej (k. 781-784) – wraz z załącznikami do tej umowy (k. 792-804) - zgodnie z którą Spółdzielnia przenosi własność sieci na Multimedia w dacie zawarcia umowy (§3 pkt 1 umowy).

W piśmie wyrażającym stanowisko ostateczne strony Spółdzielnia (k. 829-830, 842):

- 1/ zawnioskowała o zawarcie umowy o udostępnienie zasobów mieszkaniowych dla celów świadczenia usług telekomunikacyjnych na obustronnie wypracowanych warunkach,
- 2/ podniosła, że proponowała Wnioskodawcy (bez odzewu) podjęcie działań mających na celu wykonanie przez Wnioskodawcę sieci teletechnicznej w trakcie wykonywania modernizacji sieci ciepłowniczej,
- 3/ podniosła, że nie odmawiała i nadal nie odmawia Wnioskodawcy wejścia na zasoby mieszkaniowe w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych, a nadto wskazała, że wniosek Petrus pozbawiony jest racji faktycznych i prawnych,
- 4/ podkreśliła, że Petrus nie uzyskał zgody odpowiedniego organu na przejście światłowodem przez Drwęcę, a tym samym nie miał i nie ma technicznych możliwości puszczania sygnału do zasobów Spółdzielni.

W piśmie wyrażającym ostateczne stanowisko strony Petrus (k. 832-833):

- 1/ podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie,
- 2/ podkreślił długotrwałość działań Spółdzielni uniemożliwiających świadczenie usług w jej zasobach,
- 3/ ponowił opinię o pozornych próbach Spółdzielni zawarcia ugody z Wnioskodawcą.

Wobec powyższego organ antymonopolowy zakończył zbieranie materiału dowodowego w niniejszej sprawie i poinformował strony o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Żadna ze stron z tej możliwości nie skorzystała.

Organ antymonopolowy ustalił następujący stan faktyczny:

„Petrus Polska Sp. z o.o.” Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach powstał w wyniku przekształcenia „Petrus” Sp. z o.o. z siedzibą w Chojnicach. Petrus jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług telekomunikacyjnych, wpisanym do rejestru przedsiębiorców pod nr KRS 0000296146 (k. 678-680, poprzedni nr KRS 0000063363 - k.16-22), a także do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (k. 288, 808).

„Spółdzielnia Mieszkaniowa w Lubiczu” z siedzibą w miejscowości Lubicz Górny jest wpisana do rejestru przedsiębiorców pod nr KRS 0000144525 (k.137), a także do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (k. 143, 807). Zgodnie z §4 pkt 15 i 16 Statutu Spółdzielni przedmiotem jej działalności jest telewizja kablowa i działalność radiowa i telewizyjna (k.207).

Strony łączyła umowa nr 9/94 z dnia 27 maja 1994r. (k. 59), zgodnie z którą Spółdzielnia – jako właściciel sieci telewizji kablowej na osiedlu mieszkaniowym w Lubiczu - zleciła Petrus objęcie tej sieci operatorstwem i konserwacją (§1). Zgodnie z §6 pkt 1 umowy zawarta została do dnia 30 maja 2004r., a następnie w drodze aneksu przedłużona do dnia 31 grudnia 2004r. (k.66). W miesiącach styczeń i luty 2005r. operatorstwo sieci odbywało się na dotychczasowych zasadach, tj. wynikających z w/w umowy (k. 67).

Zgodnie z §5 ust. 3 zd. 4 umowy po wykonaniu nowej instalacji wewnątrzbudynkowej miał zostać spisany protokół odbioru częściowego, a po upływie 15 lat od daty podpisania tego protokołu instalacja miała przejść na własność Petrus.

Pismem z dnia 23 marca 2004r. (k. 185) Petrus zaproponował Spółdzielni zakup sieci tvk.

W dniu 15 czerwca 2004r. Zebranie Przedstawicieli Członków Spółdzielni podjęło uchwałę nr 13 (k. 110 i 157) o niewyrażeniu zgody na sprzedaż telewizji kablowej oraz o ogłoszeniu naboru ofert na operatorstwo i konserwację sieci telewizji kablowej (dalej tvk) po rozwiązaniu umowy z Petrus, a także o dokonaniu wyboru najkorzystniejszej oferty i zawarciu umowy z przedsiębiorcą, którego oferta zostanie wybrana.

W oparciu o powyższą uchwałę Spółdzielnia wystosowała w dniu 17 listopada 2004r. do Multimedia (k. 245), Petrus (k. 246) oraz HORYZONT (k. 244) pisma o przedstawienie oferty na operatorstwo sieci tvk, konserwacji sieci oraz oferty programowej. W odpowiedzi pismem z dnia 29 listopada 2004r. (k. 187) Petrus zaproponował przedłużenie obowiązującej umowy i dotychczasowych warunków współpracy do dnia 31 grudnia 2007r. zobowiązując się jednocześnie, że w przypadku akceptacji propozycji deklaruje uruchomienie na swój koszt trzech programów dodatkowych – TVN24, TVN Turbo i TVN Style, natomiast pismem z dnia 30 grudnia 2004r. (k. 188) Petrus przedstawił dwie wersje oferty programowej.

Z protokołu nr 9/2004 wynika, że w dniu 3 grudnia 2004r. odbyło się posiedzenie rady nadzorczej Spółdzielni, na którym rozpatrzono złożone przez Multimedia, Petrus

i HORYZONT oferty na operatorstwo i konserwację tvk i uchwałą nr 34/XII/2004 (k. 155-156) dokonano wyboru spółki HORYZONT, a także upoważniono zarząd do zawarcia umowy.

Wg złożonych wyjaśnień Spółdzielni jako kryteria wyboru zastosowano: ilość oferowanych programów, atrakcyjność oferowanych programów oraz cenę oferowanych programów (k. 242).

Po dokonaniu tego wyboru Petrus poprosił o obecność na posiedzeniu rady nadzorczej, które odbyło się 20 stycznia 2005r., na którym prokurent Petrus zawnioskował o umożliwienie przedstawienia oferty programowej.

Pismem z dnia 11 lutego 2005r. (k. 191) Petrus poinformował o możliwości połączenia zasobów Spółdzielni z siecią tvk Petrus w Toruniu oraz zaoferował w ciągu kilku miesięcy – maj/czerwiec 2005r. - dostęp do pełnej gamy usług świadczonych przez Petrus.

W dniu 18 lutego 2005r. rada nadzorcza podtrzymała w mocy uchwałę nr 34/2004 z dnia 3 grudnia 2004r. w zakresie wyboru firmy HORYZONT.

Pismem z dnia 21 lutego 2005r. (k. 68) Spółdzielnia poinformowała Petrus o podtrzymaniu Uchwały Nr 34/2004 z dnia 3 grudnia 2004r. o wyborze HORYZONT.

Umowa o konserwację i obsługę sieci telewizji kablowej ze spółką HORYZONT została zawarta w dniu 22 lutego 2005r. (k. 44-48).

Pismem z dnia 30 marca 2005r. (k. 33-34) Petrus wskazał, że jego oferta programowa na terenie Torunia obejmuje 65 programów tvk, stałego dostępu do Internetu, VoiIP, monitoringu, programów dodatkowo płatnych oraz podniósł, że jest zainteresowany rozpoczęciem świadczenia usług telekomunikacyjnych dla mieszkańców Spółdzielni i zwrócił się „o wyrażenie zgody na wejście Petrus do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni w celu wykonania niezbędnych prac instalacyjnych”. W odpowiedzi pismem z dnia 14 kwietnia 2005r.(k. 28) Spółdzielnia poinformowała o zapoznaniu się z ofertą programową Petrus w zakresie telewizji kablowej oraz usług internetowych.

Kolejnym pismem z dnia 20 kwietnia 2005r. (k. 35) Petrus podniósł, że odpowiedź na złożoną ofertę jest lakoniczna oraz że mieszkańcy Spółdzielni powinni mieć możliwość wyboru najbardziej korzystnej dla nich oferty wyjaśniając, że prawo konsumentów do swobodnego wyboru najbardziej konkurencyjnego dostawcy usług nie może być w sposób arbitralny ograniczane. W odpowiedzi na powyższe pismo Spółdzielnia pismem z dnia 26 kwietnia 2005r. (k. 29) wyjaśniła, że nie widzi racjonalnych podstaw do prowadzenia dalszej korespondencji.

Kwestią sporną pomiędzy stronami jest to, czy pisma Petrus z dnia 30 marca 2005r. i 20 kwietnia 2005r. stanowiły nową ofertę świadczenia usług w zasobach Spółdzielni (takie stanowisko zajmuje PETRUS), czy stanowiły jedynie uszczegółowienie oferty związanej z naborem ofert na operatorstwo i konserwację telewizji kablowej Spółdzielni (takie stanowisko zajmuje Spółdzielnia).

Spółdzielnia zawarła także umowę z Markiem Szczygielskim CONNECT w Toruniu z dnia 18 lipca 2005r. (k. 172). Zgodnie z §1 tej umowy „przedmiotem umowy jest uregulowanie współpracy stron w zakresie świadczenia na rzecz mieszkańców Spółdzielni usługi dostępu do Internetu”, natomiast zgodnie z § 2 ust. 1 tej umowy „Spółdzielnia wyraża zgodę na wykonanie przez CONNECT, na terenie i w budynkach należących do Spółdzielni, inwestycji polegającej na zbudowaniu sieci komputerowej w celu świadczenia członkom Spółdzielni usługi stałego dostępu do Internetu, natomiast firma CONNECT zobowiązuje się do przeprowadzenia tej inwestycji”. Usługi te świadczone są drogą radiową (§2 pkt 2 lit. a umowy).

Organ ustalił, że Spółdzielnia zawarła nadto umowę z INTERLINK w dniu 1 czerwca 2007r., która dotyczyła użyczenia pomieszczeń wspólnych w budynkach Spółdzielni w celu budowy, rozszerzenia, eksploataowania i wykorzystywania sieci telekomunikacyjnej, w wyniku czego wykonana sieć umożliwi mieszkańcom korzystanie z Internetu na podstawie indywidualnych umów zawieranych z INTERLINK (k. 763).

W dniu 29 grudnia 2006r. Spółdzielnia dokonała sprzedaży sieci telewizji kablowej na rzecz Multimedia. Spółdzielnia przedłożyła umowę sprzedaży sieci telekomunikacyjnej wraz z załącznikami, z tym że na wniosek Spółdzielni z dnia 20 czerwca 2008r. organ antymonopolowy postanowieniem z dnia 15 lipca 2008r. nr RBG-209/2008 ograniczył Petrus prawo wglądu do informacji zawartych w załączniku do umowy o sprzedaż sieci telekomunikacyjnej zawierającego zestawienie dokładnych danych członków Spółdzielni – abonentów tvk (wraz z dokładnymi danymi adresowymi, postanowienie prawomocne, k. 816-818).

Z wymienionej umowy wynika, że Spółdzielnia przenosi własność sieci na rzecz Multimedia w dacie zawarcia umowy (§3 pkt 1 umowy, k. 783).

Z umowy sprzedaży wynika, że liczba gniazd abonenckich sprzedanych Multimediami wynosiła 538 (z tym, że liczba ta miała zostać poddana weryfikacji).

Spółdzielnia rozwiązała umowę ze spółką HORYZONT. Multimedia miały świadczyć dla członków Spółdzielni usługi tvk, Internetu i VoIP w pełnym zakresie wiosną 2007r. z uwagi na prace związane z doprowadzeniem światłowodu do osiedla.

Ponadto organ antymonopolowy ustalił, że pomiędzy stronami niniejszego postępowania toczył się spór przed sądem cywilnym o własność sieci telewizji kablowej zlokalizowanej w zasobach Spółdzielni (k. 55-56, 121, 163). Z akt sprawy wynika, że sąd okręgowy prawomocnym wyrokiem oddalił apelację Petrus stwierdzając, że umowa pomiędzy stronami wygasła z końcem lutego 2005r. i z tym momentem Petrus utracił prawo własności, a instalacja wewnątrzbudynkowa uzyskała charakter części składowych nieruchomości Spółdzielni (k. 134, 345-349). Ponadto z akt sprawy wynika, że Petrus wniósł skargę o wznowienie postępowania, która została odrzucona.

W toku prowadzonego postępowania organ antymonopolowy ustalił także, iż w maju 1999r. Spółdzielnia przeprowadziła wśród swoich członków ankietę dotyczącą usług telewizyjnych, w oparciu o którą uzyskała informację, że 10 członków wyraża zgodę na pakietyzację usług.

W toku prowadzonego postępowania antymonopolowego przeprowadzono rozprawę administracyjną, w trakcie której Spółdzielnia oświadczyła, że na posiedzeniu zarządu w dniu 1 czerwca 2007r. zostanie podjęta uchwała odnośnie propozycji Wnioskodawcy dotyczącej nieodpłatnego wyrażenia zgody przez Spółdzielnię na budowę i eksploatację kanalizacji teletechnicznej łączącej budynki mieszkalne będące w zasobach Spółdzielni przy jednoczesnym zobowiązaniu Wnioskodawcy o przebiegu budowanej kanalizacji w odległości nie większej niż 1m od istniejącej kanalizacji wybudowanej przez Spółdzielnię (k. 481).

Strony podjęły negocjacje zmierzające do zawarcia ugody poprzez ustalenie warunków umowy o udostępnienie zasobów mieszkaniowych Spółdzielni w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych (k. 319-323, 548-550, 569-571), jednakże z uwagi na brak konsensusu co do treści postanowień dotyczących wypowiedzenia umowy do zawarcia ugody nie doszło.

Spółdzielnia proponowała postanowienie dot. wypowiedzenia umowy w brzmieniu: „Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony. Każdej ze stron przysługuje prawo rozwiązania umowy za okresem wypowiedzenia wynoszącym 24 miesiące. Wypowiedzenie powinno zostać złożone na piśmie, w przeciwnym przypadku zostanie uznane za nieważne” (k.573), natomiast Petrus wyrażał zgodę na brzmienie: „Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony. Jednostronne rozwiązanie niniejszej umowy jest możliwe wyłącznie w przypadku rażącego naruszenia jej postanowień skutkujących wyrządzeniem drugiej stronie szkody majątkowej znacznej wartości. W takim przypadku każda ze stron ma prawo wypowiedzenia umowy za okresem wypowiedzenia wynoszącym 24 miesiące. Wypowiedzenie powinno zostać złożone na piśmie, w przeciwnym przypadku zostanie uznane za nieważne” (k. 550).

W lutym 2008r. Spółdzielnia przedłożyła podpisany przez dwóch członków zarządu projekt umowy udostępnienia zasobów mieszkaniowych w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych z datą zawarcia umowy 24 lipca 2007r. (k. 646-648). W §7 podpisanego projektu znalazło się postanowienie w brzmieniu cytowanym powyżej, proponowanym przez Petrus, na co Spółdzielnia wcześniej nie wyrażała zgody.

W toku prowadzonego postępowania organ antymonopolowy uzyskał informacje od:

- 1/ Pawła Karnowskiego, Justyny Karnowskiej Bydgoska Telewizja Kablowa GAWEX s.c. w Bydgoszczy, z których wynika, iż telewizja ta konkuruje w tych samych budynkach mieszkaniowych w Bydgoszczy z UPC, ELNET, INTELINK, ALFA COMPUTER, HIPER NET, AWACOM, natomiast w Chełmnie z firmą MARTOM,
- 2/ Netia SA w Warszawie, z której wynika, iż sieć tvk tego przedsiębiorcy na terenie Bydgoszczy funkcjonuje równolegle w tych samych klatkach schodowych i budynkach wielorodzinnych z sieciami UPC, Stowarzyszenia Sympatyków Telewizji Satelitarnej „Ogrody” oraz BTVK GAWEX,
- 3/ UPC Polska Sp. z o.o. w Warszawie, z której wynika, iż posiada sieci telekomunikacyjne, które w Bydgoszczy funkcjonują równolegle (w tych samych budynkach, klatkach schodowych) z sieciami: BTVK GAWEX, Awacom, Sp. z o.o., Netią SA, ALFA COMPUTER, PW TELSTEN, Stowarzyszeniem Sympatyków Telewizji Satelitarnej „Ogrody”, Edmundem Lubiszewskim, Telekomunikacją Polską SA.

Ponadto UPC wyjaśnił, że na terenie całej Polski konkuruje w tożsamy sposób z: Telekomunikacją Polską SA w Warszawie, Multimedia Polska SA w Gdyni, Aster Sp. z o.o. w Warszawie, Regionalną Telewizją Kablową Autocom w Krakowie, Netią SA w Warszawie, Telefonią Dialog SA we Wrocławiu, Telewizją Kablową SATRA Sp. z o.o. w Gdańsku, Telpol Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Montażowe Urządzeń Elektronicznych w Katowicach, Śląską Telewizją Kablową w Katowicach, Sat-Mont-Service Jacek Mruk, Krzysztof Mruk Sp. j. w Choszcznie.

Organ antymonopolowy uzyskał także stanowisko Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Delegatura w Bydgoszczy), z którego wynika, że nie ma technicznych przeszkód współkorzystania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych z budynków oraz z infrastruktury telekomunikacyjnej należącej do jednego podmiotu. Organ ten wyjaśnił, iż przesłanki zawarte w art. 139 i 140 Prawa telekomunikacyjnego wyczerpują powody określone przez prawo, na podstawie których operator publicznych sieci telekomunikacyjnych, właściciel lub użytkownik wieczysty, jest obowiązany umożliwić innym operatorom dostęp do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej jak i instalowanie na nieruchomości urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzanie linii

kablowych pod, na albo nad nieruchomością oraz umieszczanie tabliczek informacyjnych o urządzeniach a także ich eksploatację i konserwację.

Ponadto Wnioskodawca wyjaśnił, że konkuruje z Telewizją Kablową Młodzieżowej Spółdzielni Mieszkaniowej w Toruniu oraz przedstawił zestawienie zasobów mieszkaniowych w Toruniu, w których funkcjonują równolegle jako operatorzy Petrus i Młodzieżowa Spółdzielnia Mieszkaniowa (k. 214-217). Na wniosek Petrus z dnia 6 lipca 2006r. organ antymonopolowy postanowieniem nr RBG-71/2006 z dnia 21 lipca 2006r. ograniczył Spółdzielni prawo wglądu do informacji zawartych w załączniku nr 1 do pisma Petrus z dnia 6 lipca 2006r. zawierającego zestawienie zasobów mieszkaniowych w Toruniu, w których funkcjonują równolegle jako operatorzy Petrus i Młodzieżowa Spółdzielnia Mieszkaniowa w Toruniu (postanowienie prawomocne, k. 219-221).

Informacje w powyższym zakresie zostały zamieszczone w załączniku nr 1 do niniejszej decyzji i stosownie do prawomocnego postanowienia o ograniczeniu prawa wglądu do materiału dowodowego nie zostaną udostępnione Spółdzielni.

W toku postępowania Spółdzielnia wniosła o zawieszenie postępowania do dnia 30 czerwca 2007r. jednakże postanowieniem z dnia 13 listopada 2006r. nr RBG-112/2006 organ odmówił zawieszenia postępowania na podstawie art. 101§1 kpa w związku z art. 98 §1 kpa i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Organ antymonopolowy w toku postępowania uzyskał informacje od:

- 1/ Telekomunikacji Polskiej SA w Warszawie, z której wynika, że nie świadczy usług telewizyjnych na rzecz żadnego abonenta na terenie Lubicza,
- 2/ Canal+ Cyfrowy Sp. z o.o. w Warszawie, z której wynika, że przedsiębiorca współpracował z HORYZONT, któremu udzielił licencji na rozprowadzanie niektórych (wymienione w piśmie przedsiębiorcy) programów i na dzień 26 stycznia 2006r. i 28 grudnia 2006r. posiadał w Lubiczu 537 abonentów. Canal+ Cyfrowy wyjaśnił, iż nie miał podpisanej umowy z żadnym innym operatorem sieci tvk poza HORYZONTEM, i wg najlepszej wiedzy nie posiadał innych abonentów w Lubiczu.
- 3/ ITI Neovision Sp. z o.o. w Warszawie, z której wynika, iż przedsiębiorca na dzień 28 grudnia 2006r. posiadał w miejscowości Lubicz 24 abonentów telewizji nowej generacji „n”, która rozpoczęła swą działalność w dniu 12 października 2006r.
- 4/ Cyfrowego Polsatu SA w Warszawie, z której wynika, że przedsiębiorca posiadał na terenie całej gminy Lubicz (obejmującej miejscowości Brzezinko, Brzeźno, Grabowiec, Grębocin, Gronowo, Gronówko, Jedwabno, Józefowo, Kopanino, Krobia, Lubicz Dolny, Lubicz Górny, Mierzynek, Młyniec Drugi, Młyniec Pierwszy, Nowa Wieś, Rogowo, Rogówko, Złotoria) na dzień 26 stycznia 2006r. – 608 abonentów, a na dzień 28 grudnia 2006r. - 1165 abonentów.

Organ ustalił, iż Spółdzielnia na dzień 26 stycznia 2006r. i na dzień 28 grudnia 2006r. posiadała 537 abonentów, a także że zasoby Spółdzielni w tym okresie zamieszkiwało ok. 2000 osób. Organ ustalił, że Spółdzielnia świadczyła usługi tvk jedynie na rzecz mieszkańców Spółdzielni.

Organ przyjął liczbę 537 abonentów za właściwą, pomimo, że w umowie sprzedaży sieci tvk zawartej z Multimediami wskazano liczbę 538 (por. § 2 pkt 2a umowy, k. 782), z uwagi na to, że w umowie wskazano, że jest to liczba przyjęta wg oświadczenia

Spółdzielni, i nastąpi jej weryfikacja (por. § 2 pkt 2b umowy, k. 782). Organ zauważył, że liczba 537 została wskazana także przez Canal+ Cyfrowy Sp. z o.o. w Warszawie.

Organ ustalił nadto, iż zasoby Spółdzielni obejmują ulice Kołłątaja, Rataja, Paderewskiego, Piaskowa i Polna w miejscowości Lubicz Górny.

Organ ustalił, na podstawie załączników do umowy sprzedaży sieci Multimediom, iż sieci wykonane są wewnątrz budynków Spółdzielni przy ul. Kołłątaja 2,3,4,5,6,8,10, Rataja 1,2, 3, 4, 6, 8, Paderewskiego 2, 3, 4, 5,6, Piaskowa 10, 25 i Polna 20 w miejscowości Lubicz Górny.

Organ ustalił, że cena abonamentu przed sprzedażą tvk Multimediom wynosiła 19,60zł, a także że nie było pakietyzacji usług tvk. Z wyjaśnień Spółdzielni wynika także, że wszyscy mieszkańcy osiedla zostali podłączeni do sieci tvk w okresie, kiedy usługi w zasobach Spółdzielni świadczył Wnioskodawca oraz iż abonenci uiszczali opłatę za przyłączenie w sytuacji, gdy zalegali z opłatami, a opłata za ponowne podłączenie wynosiła 100zł.

W toku postępowania Spółdzielnia wskazała, że proponowała Wnioskodawcy (bez odzewu) podjęcie działań mających na celu wykonanie przez niego sieci teletechnicznej w trakcie wykonywania modernizacji sieci ciepłowniczej.

Z informacji uzyskanych od Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Delegatura w Bydgoszczy) wynika, że wg danych zawartych w rejestrze przedsiębiorców telekomunikacyjnych (prowadzonego przez Prezesa UKE) działalność telekomunikacyjną polegającą na rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu usług radiofonicznych i telewizyjnych na terenie gminy Lubicz deklarowały dwa podmioty tj. Petrus i Spółdzielnia, na okoliczność czego zostały przedłożone przez wymieniony organ zaświadczenia o wpisie do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (k. 807, k. 808-809).

Organ ustalił, że konkurentem Spółdzielni na rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w miejscowości Lubicz Górny są operatorzy platform cyfrowych, oferujący produkt substytucyjny na warunkach opisanych poniżej niżej:

A. CYFRA+¹:

1. miesięczna opłata abonamentowa – od 18,00 zł (pakiet powitalny) do 145,00zł (pakiet prestiżowy), k. 729
2. standardowa opłata aktywacyjna 99,00 zł (k. 746);
3. koszt najmu dekodera – 10,00 zł miesięcznie (k. 729)

B. Cyfrowy Polsat²:

1. miesięczna opłata abonamentowa – od 9,90zł do 87,80zł (k. 720);

¹ Dane uzyskano na stronie WWW.cyfraplus.pl/cyfraplus_21.html, ze stron Canal+ Cyfrowego uzyskano też Regulamin umowy o abonament wraz z załącznikiem nr 1 dot. opłat należnych na podstawie umowy o abonament (wydruk 15.04.2008)

² Dane uzyskano na stronie WWW.cyfrowypolsat.pl/telewizja-cyfrowa/oferta/porownanie_pakietow.html, także na WWW.cyfrowypolsat.pl/telewizja-satelitarna/tv-sat_oferta_poznaj_nasze_pakiety.html (wydruk 15.04.2008)

2. zakup dekodera od 99,00 zł, a z anteną od 149,00 zł (k.709).

C. „n”³:

1. miesięczna opłata abonamentowa:

- pakiet informacja i rozrywka 0zł (bez opłaty);
- pakiet hity filmowe 16 zł;
- pakiet sport i motoryzacja 16 zł;
- pakiet style moda muzyka 16 zł;
- pakiet kultura nauka świat 16 zł;
- pakiet dzieci 16 zł;
- pakiet Filmbox 15zł
- pakiet cinemax 10 zł;
- pakiet HBO 25zł
- pakiet HBO+Cinemax 35zł (k. 726)

2. Jednorazowe opłaty aktywacyjne:

- opłata aktywacyjna: nbox HDTV 99 zł;
- opłata aktywacyjna: nbox HDTV recorder 449 zł;

3. zestaw antenowy:

- zestaw antenowy nbox HDTV 60 zł
- zestaw antenowy nbox HDTV recorder 140 zł
- zestaw antenowy multiroom 170 zł.

Organ ustalił także warunki świadczenia usług telewizyjnych przez TP SA (k. 721)⁴:

1. miesięczna opłata abonamentowa:

- pakiet M – 39,90zł
- pakiet L – 59.90zł

Organ ustalił liczbę abonentów operatorów tvk – stan na grudzień 2007r. (k. 704)⁵:

L.p.	Operator	Ilość abonentów na terenie całego kraju	Miasta	% rynku
1	UPC Polska	1.000.000	116	22,22%
2	Vectra	653.000	120	14,51%
3	Multimedia Polska	635.000		14,11%
4	Grupa ASTER	370.000	3	8,22%

³ Dane uzyskano na stronie http://n.pl/oferta_n.html, ze stron internetowych telewizji „n” uzyskano także cennik opłat i usług świadczonych przez ITI Neovision Sp. z o.o. (wydruk 15.04.2008)

⁴ Dane uzyskano ze strony

WWW.tp.pl/prt/pl/klienci_ind/telewizja/videostrada/pakiety?s=669971&paf_dm=full&paf_gear... (wydruk 15.04.2008)

⁵ Dane uzyskano ze strony WWW.pike.org.pl/index.php?p=obranzy&sec=ranking (wydruk 15.04.2008)

5	TOYA	150.000	4	3,33%
6	INEA	120.000	7	2,67%
7	Stream Communications	63.000	16	1,40%
8	MTK S.Tar	60.000	21	1,33%
9	Promax	31.000	18	0,69%
10	Sat Film	25.000	1	0,56%
razem		~ 3.107.000		
pozostali		~ 1.474.000		
RAZEM w całej Polsce		~ 4.500.000		
w tym członkowie PIKE		~ 3.500.000		

Okoliczność, iż co do części materiału dowodowego zostało Spółdzielni ograniczone prawo wglądu, miała wpływ na strukturę niniejszej decyzji. Nieracjonalnym byłoby bowiem, gdyby organ antymonopolowy najpierw ograniczył stronie prawo wglądu w materiał dowodowy, a następnie przedstawił jej w decyzji administracyjnej informacje niejawne. Wyznacza to kształt niniejszej decyzji, która składa się z następujących części:

1. Właściwej decyzji – jawnej dla obu stron postępowania, której przyporządkowany jest n/w załącznik,
2. Załącznika Nr 1 – niejawnego dla Spółdzielni – zawierającego informacje utajnione prawomocnym postanowieniem organu antymonopolowego RBG-71/2006 z dnia 21 lipca 2006r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Interes publiczny

Podstawą do zastosowania przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.: Dz. U. z 2006r.: Nr 157 poz. 1119, Nr 170 poz. 1217, Nr 249 poz. 1834, dalej ustawa) jest uprzednie stwierdzenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej Prezes Urzędu, organ antymonopolowy), że w wyniku sporu pomiędzy stronami mogło dojść do naruszenia interesu publicznoprawnego.

Zgodnie bowiem z treścią art. 1 ust. 1 ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

Istotnym dla rozstrzygnięcia o istnieniu interesu publicznego w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy jest ustalenie, iż dotyczy on z góry nieokreślonej liczby osób – uczestników rynku. Organ antymonopolowy uznał, że w wyniku stosowania praktyk zarzucanych Spółdzielni mogło dojść do naruszenia interesów wszystkich mieszkańców zasobów Spółdzielni, którzy chcieliby mieć możliwość wyboru najkorzystniejszej oferty oraz każdego z potencjalnych operatorów tvk, który chciałby świadczyć usługi w zasobach Spółdzielni.

Istotą zarzutów stawianych Spółdzielni jest przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych dla powstania, bądź rozwoju konkurencji (art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy) oraz stosowanie w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych

warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji (art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy).

W przypadku praktyk antykonkurencyjnych, celem lub skutkiem jest wyeliminowanie konkurencji. Z kolei konkurencja jest dobrem chronionym ustawą. Tak więc w sytuacji, gdy wystąpiło podejrzenie naruszenia konkurencji Prezes Urzędu był zobowiązany do wszczęcia przedmiotowego postępowania, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy, ponieważ ochrona konkurencji jako takiej, leży w interesie publicznoprawnym.

Ponadto należy mieć na uwadze, iż spór powstały pomiędzy stronami niniejszego postępowania może mieć miejsce także w stosunku do każdego operatora telewizji kablowej, który zechciałby zainstalować swoją sieć w zasobach Spółdzielni. Wobec powyższego naruszenie interesu publicznego stwierdzone winno być w sytuacji, gdy praktyka oddziałuje na otoczenie konkurencyjne, nawet jeśli negatywny wpływ na konkurencję jest rezultatem działań skierowanych tylko przeciw jednemu przedsiębiorcy⁶.

Nie sposób także pominąć stanowiska Sądu Najwyższego zajętego w wyroku z dnia 26 lutego 2004r. (sygn. akt III SK 1/04), w którym wyraził pogląd, iż w sytuacji, gdy okoliczności konkretnego przypadku wykazują symptomy możliwego zagrożenia funkcjonowania rynku określonego rodzaju niepożądanymi praktykami, należy stanąć na stanowisku, iż spełnione zostały przesłanki prawne uzasadniające wszczęcie postępowania w celu zapobieżenia dalszemu stosowaniu takich praktyk.

Mając na uwadze, że zarzuty postawione Spółdzielni dotyczą zasad wolnej konkurencji, podjęte przez Prezesa Urzędu działania mają na celu ochronę interesu publicznoprawnego. Powyższe uzasadniało ingerencję Prezesa Urzędu w trybie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Rynek właściwy

Dla oceny zachowania przedsiębiorców – z punktu widzenia reguł konkurencji – niezbędne jest określenie rynku właściwego w sprawie.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów zawiera legalną definicję rynku właściwego. Zgodnie z art. 4 pkt 8 ustawy, przez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Przy wyznaczeniu rynku właściwego niezbędne jest uwzględnienie szczególnych cech danego produktu (rynek produktowy), oraz określenie obszaru jego dystrybucji przy uwzględnieniu, że warunki konkurencji są wystarczająco jednorodne (rynek geograficzny).

W niniejszej sprawie organ antymonopolowy wyznaczył dwa rynki właściwe.

⁶ por. Elżbieta Modzelewska-Wąchał, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, Komentarz, Warszawa 2002, str. 15

A. Rynek udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni

Będąc właścicielem zasobów mieszkaniowych na terenie Lubicza Górnego, Spółdzielnia prowadzi m.in. działalność, polegającą na udostępnianiu posiadanych zasobów mieszkaniowych (podaż) innym przedsiębiorcom, którzy występując o jej zgodę (popyt), mogą na tym terenie prowadzić działalność gospodarczą, świadcząc konsumentom różnego rodzaju usługi, w tym z zakresu telewizji kablowej, szerokopasmowego dostępu do Internetu i telefonii VoIP (rynk, na które może oddziaływać pośrednio – określając panujące tam warunki konkurencji).

Rynkiem właściwym będzie w tym przypadku rynek usług świadczonych przez Spółdzielnię, polegających na umożliwianiu operatorom telekomunikacyjnym instalowania urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzania linii kablowych pod, na, albo nad nieruchomością, oraz umieszczania tabliczek informacyjnych o urządzeniach, a także ich eksploatacji i konserwacji, w celu świadczenia usług telewizji kablowej, szerokopasmowego dostępu do Internetu i telefonii VoIP (rynek produktowy) na rzecz mieszkańców zasobów Spółdzielni, obejmującego ulice Kołtątaja, Rataja, Paderewskiego, Piaskowa i Polna w miejscowości Lubicz Górny (rynek geograficzny) – zwany dalej „rynkiem udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni”.

Definiując tak określony rynek właściwy, organ antymonopolowy uwzględnił brzmienie art. 140 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego, który określa obowiązki właścicieli nieruchomości względem operatorów telekomunikacyjnych, a także dotychczasowy dorobek orzecznictwa antymonopolowego, które uznaje za rynek właściwy w rozumieniu art. 4 pkt 8 ustawy rynek udostępniania zasobów mieszkaniowych spółdzielni mieszkaniowych na rzecz operatorów telekomunikacyjnych – tak np. decyzje Prezesa Urzędu z dnia 5 kwietnia 2005 r. Nr RLU 13/2005 i z dnia 20 maja 2005 r. Nr RLU 19/2005.

Przechodząc do wymiaru terytorialnego rynku należy podkreślić specyficzny charakter zasobów mieszkaniowych zarządzanych przez spółdzielnię. Wyznaczając rynek właściwy od strony geograficznej, organ antymonopolowy uwzględnił, że na obszarze zasobów mieszkaniowych spółdzielni – w niniejszej sprawie „Spółdzielni Mieszkaniowej w Lubiczu” z siedzibą w Lubiczu Górnym - jakkolwiek przedsiębiorca może przystąpić do budowy sieci telekomunikacyjnej, i następnie – po zawarciu indywidualnych umów abonenckich z konsumentami – świadczyć usługi telewizji kablowej, szerokopasmowego dostępu do Internetu i telefonii VoIP dopiero po uzyskaniu zgody Spółdzielni, jako właściciela nieruchomości. Stanowisko takie odpowiada pogładowi wyrażanemu dotychczas w orzecznictwie Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Antymonopolowego (wyrok z dnia 25 października 2000 r., sygn. akt XVII Ama 13/00) i Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 24 czerwca 2003 r., sygn. akt I CKN 408/01).

Do świadczenia usług telekomunikacyjnych niezbędne jest wykonanie sieci, tj. infrastruktury technicznej służącej rozprowadzaniu sygnału. Z uwagi na to, że Spółdzielnia jest właścicielem terenów, przez które przebiegać ma sieć, jej budowa i późniejsze użytkowanie wymaga zgody Spółdzielni (vide: art. 140 Kodeksu cywilnego).

B. Rynek świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w miejscowości Lubicz Górny

Spółdzielnia będąc właścicielem (do dnia 28 grudnia 2006r.) sieci telewizji kablowej zlokalizowanej w zasobach mieszkaniowych Spółdzielni oraz będąc przedsiębiorcą telekomunikacyjnym prowadziła m.in. działalność w zakresie telewizji kablowej (por. § 4 pkt 15 i 16 Statutu), co każe oceniać jej działalność w zakresie udostępniania posiadanej infrastruktury, przez pryzmat ochrony pozycji posiadanej na tym rynku.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu uznał, iż w tym aspekcie rynkiem właściwym jest rynek świadczenia płatnych usług dostarczania programów telewizyjnych (rynek produktowy), obejmujący zarówno usługi świadczone przez operatorów tradycyjnej telewizji kablowej, jak i operatorów satelitarnych platform cyfrowych, którzy oferują usługi tego samego rodzaju, o zbliżonej ofercie programowej i w podobnej cenie. Stanowisko to znajduje uzasadnienie w orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przywołać należy w tym miejscu wyrok SOKiK z dnia 6 grudnia 2000 r. sygn. akt XVII Ama 101/99, w którym SOKiK stwierdził, iż rynkiem właściwym jest rynek dostarczania (przesyłania) programów telewizyjnych, podkreślając, iż *„przedmiotem popytu jest możliwość ich odbioru i wyboru. Rynek produktowy na terenie Warszawy tworzą zatem zarówno operatorzy telewizji kablowej jak i telewizja satelitarna, a w szczególności platformy cyfrowe. Ich oferta jest z punktu widzenia konsumenta w pełni substytutowa (możliwość odbioru programów telewizyjnych).”*.

W ocenie Prezesa Urzędu, przyjętemu w niniejszej sprawie określeniu granic rynku produktowego nie stoi na przeszkodzie pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 24 czerwca 2003 r. (sygn. akt I CKN 408/01). Sąd Najwyższy przyjął, powołując się na stanowisko ukształtowane w europejskim prawie konkurencji, zasadę wąskiego wyodrębniania rynków produktowych, i w rezultacie uznał za słuszne ustalenie przez Prezesa Urzędu rynku usług telewizji kablowej jako rynku właściwego w sprawie. Jednocześnie, Sąd Najwyższy pokreślił, iż zasadność takiego wyznaczenia rynku właściwego została przez organ antymonopolowy przeanalizowana i szeroko uzasadniona w zaskarżonej decyzji, nie zaś przyjęta z góry. Zdaniem organu antymonopolowego, stanowisko zajęte przez Sąd Najwyższy pozwala traktować taki (wąski) sposób wyznaczenia rynku usług telewizji kablowej, jako uzasadniony konkretnymi okolicznościami danej sprawy wyjątek od zasady substytucyjności usług telewizji kablowej i platform cyfrowych.

Powołane wyżej orzeczenie Sądu Najwyższego zapadło w okresie, kiedy ceny usług świadczonych przez platformy cyfrowe były na wyższym niż obecnie poziomie, i stanowiły ofertę dla zamożniejszej części społeczeństwa. Obecna ich analiza wykazuje substytucyjność względem telewizji kablowej. Badając tę kwestię, Prezes Urzędu oparł się na informacjach powszechnie znanych – ogłaszanych, i na bieżąco aktualizowanych za pośrednictwem stron internetowych operatorów: <http://www.cyfraplus.pl>, <http://www.cyfrowypolsat.pl>, [WWW.tp.pl](http://www.WWW.tp.pl) i <http://n.pl> (vide: ustalenia faktyczne decyzji).

O skierowaniu oferty operatorów platform cyfrowych⁷ do tzw. przeciętnego konsumenta świadczy także fakt, że według ostatnich dostępnych danych, posiadają oni już łącznie ok.

⁷ Telekomunikacja Polska SA w ramach dotychczasowych usług oferowała telewizję internetową IPTV (źródło: <http://media2.pl/telekomunikacja/35176-jesienia-ruszy-telewizja-telekomunikacji-polskiej.html>), wydruk 15.04.2008r.

3,45 milionów abonentów, w tym: Cyfrowy Polsat – 2,15mln mln⁸ (k.706), Cyfra+ – 1mln⁹ (k.705), Platforma „n” – 300 tys.¹⁰ (k. 708). Oznacza to, że nie tylko łącznie, ale również z osobna, dwaj najwięksi operatorzy telewizji cyfrowej posiadają przynajmniej porównywalną ilość abonentów jak największy w Polsce operator telewizji kablowej, tj. UPC. Ilość abonentów platform cyfrowych zwiększa się dynamicznie. Porównanie z danymi aktualnymi na koniec 2006 r. (źródło: Gazeta Wyborcza)¹¹ pozwala stwierdzić, iż od tego czasu liczba ta znacznie się zwiększyła.

Natomiast, przy zakreślaniu granic przedmiotowych rynku właściwego w nin. sprawie, niezasadnym byłoby uwzględnienie analogowej telewizji satelitarnej tj. przedsiębiorców dystrybuujących anteny satelitarne umożliwiające samodzielny odbiór programów telewizyjnych – tzw. kanałów „free to air” (kanały wolne, niezakodowane, których odbiór jest bezpłatny). Odbiór programów telewizyjnych tą metodą nie stanowi realnego substytutu usług telewizji kablowej, oraz platform cyfrowych. Przy korzystaniu z analogowych anten satelitarnych brak jest możliwości odbioru najpopularniejszych programów telewizji publicznej TVP (TVP1 i TVP2). Tak daleko idące ograniczenie oferty programowej sprawia, że odbiór programów telewizyjnych za pośrednictwem analogowych anten satelitarnych nie jest substytucyjny. Co najwyżej, odbiór programów „free to air” może stanowić uzupełnienie oferty usług tvk i platform cyfrowych, lecz nie może jej zastąpić. Istotna różnica dotyczy ponadto bezpłatności samej usługi dostarczania programów telewizyjnych.

Tym bardziej, brak jest podstaw do uznania substytucyjności tradycyjnych anten naziemnych (rozśiew naziemny w systemie AZART). Sprzedawcy tych anten nie są ani rzeczywistymi, ani potencjalnymi konkurentami operatorów tvk i platform cyfrowych. Zasadniczą różnicą jest w tym przypadku – podobnie jak w przypadku analogowych anten satelitarnych – bezpłatność samej usługi dostarczania programów telewizyjnych. Ponadto, oferta programowa dostępna za pośrednictwem anten naziemnych jest na tyle uboga, iż nie stanowi dla konsumentów istotnej alternatywy, skoro za pośrednictwem anteny naziemnej istnieje możliwość odbioru jedynie kilku programów.

Przede wszystkim należy jednak zauważyć, że sieci tvk oraz platformy cyfrowe oferują wyższą jakość usług w postaci silnego sygnału i w miarę pełnej oferty programowej, czego odzwierciedleniem jest znaczna różnica w cenie między tymi usługami, a (darmowymi) usługami sat-analog i AZART.

Potwierdzeniem zajętogo w decyzji stanowiska jest prawomocny wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 5 października 2006r.¹², który prezentuje aktualny pogląd tego Sądu w sprawie substytucyjności usług telewizji kablowej i platform cyfrowych. W uzasadnieniu wyroku SOKiK uznał, iż *„Zgodzić się trzeba z zawartym w decyzji wywodem, według którego rynkiem produktowym w sprawie jest rynek świadczenia usług dostarczania programów telewizyjnych niezależnie od rodzaju transmitera. W tym ujęciu substytutem usługi wykonywanej drogą kablową jest przede wszystkim przekaz satelitarne oferowany przez operatorów*

⁸ <http://i24.com.pl/drukuj/40555> (wydruk 15.04.2008)

⁹ <http://i24.com.pl/news/38918/cyfra-ma-juz-1-mln-1bonentow.html> (wydruk 15.04.2008)

¹⁰ <http://i24.com.pl/news/40537/ponad-300-tys-abonentow-n-w-raporcie-iti.html> (wydruk 15.04.2008)

¹¹ Vide: np. <http://gospodarka.gazeta.pl/gospodarka/1,33182,3904352.html>

¹² Apelacja Prezesa UOKiK od tego orzeczenia została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 czerwca 2007 r. sygn. akt VI ACa 42/07, w którego uzasadnieniu SA uznał, iż cyt. *„Niewątpliwie trafnie w sprawie niniejszej zarówno Prezes UOKiK jak i Sąd Okręgowy uznali, że konkurentami w zakresie dostarczania konsumentom programów telewizyjnych są zarówno operatorzy tradycyjnej satelitarnej telewizji kablowej, jak i operatorzy satelitarnej telewizji cyfrowej.”.*

platform cyfrowych.”. Tym samym, należy uznać, że począwszy od roku 2003 (okres objęty cyt. wyżej rozstrzygnięciem) nie może być już wątpliwości, iż usługi świadczone przez operatorów telewizyjnych platform cyfrowych stały się dostępne dla przeciętnego, statystycznego odbiorcy i stanowią substytut tradycyjnej telewizji kablowej.

Drugim, niezbędnym elementem rynku właściwego jest jego wymiar geograficzny, co przesądza o konieczności wskazania obszaru, na którym warunki konkurencji, mające zastosowanie do określonych towarów, są zbliżone. Dla kwestii określenia rynku geograficznego w niniejszej sprawie kluczowe znaczenie ma fakt, iż z przyczyn technicznych ekonomicznie efektywny zasięg sieci tvk ograniczony jest do pojedynczej miejscowości (tu do miejscowości Lubicz Górny) i operatorzy tvk konkurują w obrębie poszczególnych miejscowości. Sprawia to, że mimo, iż oferta platform cyfrowych jest jednolita na terenie całego kraju, to warunki konkurencji są różne na różnych rynkach lokalnych.

Lokalny, ograniczony do danej miejscowości, wymiar rynku geograficznego usług dostarczania programów telewizyjnych jest utrwalony w orzecznictwie zarówno Prezesa Urzędu, jak i SOKiK¹³, oraz wyższych instancji.

Wyznaczając rynek właściwy od strony geograficznej, organ wziął pod uwagę okoliczność, iż Lubicz Górny jest geograficznie wyodrębniony i stanowi osobną jednostkę administracyjną, a co za tym idzie brak jest podstaw, aby w niniejszej sprawie zakreślać rynek geograficzny według innej metodologii jak wyżej opisana.

Wobec powyższego rynek od strony geograficznej zakreślono do miejscowości Lubicz Górny.

Rynkiem właściwym będzie zatem rynek świadczenia płatnych usług dostarczania programów telewizyjnych (rynek produktowy) w miejscowości Lubicz Górny (rynek geograficzny) – zwany dalej „rynkiem świadczenia usług dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym”.

Udział w rynku

Na pierwszym z wyznaczonych rynków - rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni - Spółdzielnia posiada pozycję dominującą w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy, zgodnie z którym, przez pozycję dominującą rozumie się „pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym stopniu niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się przy tym, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%”. Wskazuje na to fakt, iż Spółdzielnia jest jedynym dysponentem zgody na wejście do jej zasobów z jakimikolwiek pracami instalacyjnymi.

Odnośnie drugiego z wyznaczonych rynków organ antymonopolowy zauważa, że:

- 1/ na rynku tym usług nie świadczy TP SA,
- 2/ nie wzięto pod uwagę ilości abonentów wskazanych przez Canal+ Cyfrowy Sp. z o.o. w Warszawie, albowiem udzielił on jedynie licencji HORYZONT na rozprowadzanie niektórych, co oznacza, iż nie posiadał on własnych (bezpośrednich abonentów)

¹³ Por. m.in.: wyroki SOKiK z dnia 6 grudnia 2000 r. (sygn. akt AmA 101/99),

Uwzględniono zatem dane dotyczące ilości abonentów (wg stanu na dzień 26 stycznia 2006r. – data wszczęcia postępowania antymonopolowego, 28 grudnia 2006r. – dzień poprzedzający dzień zawarcia przez Spółdzielnię umowy z Multimediami):

1/ ITI Neovision - 24 abonentów w miejscowości Lubicz na dzień 28 grudnia 2006r.

2/ Cyfrowego Polsatu – na dzień 26 stycznia 2006r. – 608 abonentów, a na dzień 28 grudnia 2006r. - 1165 abonentów na terenie Gminy Lubicz, przy czym do wyliczeń wzięto pod uwagę liczbę 1165 abonentów (m.in. z uwagi na to, że w dniu 26 stycznia 2006r. nie funkcjonowała jeszcze telewizja „n”, a także z uwagi na większą niż na początku roku 2006 liczbę abonentów Cyfrowego Polsatu)

3/ Spółdzielni 537 abonentów.

Wobec powyższego należy zauważyć, iż:

1/ ITI podał dane dotyczące miejscowości Lubicz, przy czym nie wskazał czy dane te dotyczą Lubicza Górnego, czy Lubicza Dolnego,

2/ Cyfrowy Polsat podał dane dotyczące całej Gminy Lubicz, wskazując, że nie ma możliwości podania bardziej szczegółowych danych.

Zważono zatem, iż na koniec roku 2006 w Lubiczu Górnym zamieszkiwało 3.441 mieszkańców (k. 698)¹⁴, co stanowi 20,16% mieszkańców Gminy Lubicz. Biorąc zatem pod uwagę dokonane wyliczenie określono, iż szacunkowa ilość abonentów Cyfrowego Polsatu w miejscowości Lubicz Górny wynosi 233. Uwzględniając natomiast stosunek liczby mieszkańców Lubicz Górnego i Lubicza Dolnego (k. 698) w aspekcie ilości abonentów telewizji „n” ustalono szacunkową ilość abonentów tej telewizji na terenie Lubicza Górnego w ilości 14 abonentów.

Skoro zatem Spółdzielnia posiadała 537 abonentów to oznacza, iż jej udział w rynku właściwym (rynku świadczenia usług dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym) wynosi 68,5%, co wskazuje na posiadanie pozycji dominującej. Należy zatem przyjąć, iż Spółdzielnia do dnia 29 grudnia 2006r. działała na rynku właściwym niezależnie od konkurentów.

Jednocześnie Spółdzielnia utraciła pozycję dominującą na tym rynku w dniu 29 grudnia 2006r. dokonując sprzedaży tvk i sieci tvk Multimediom. (k. 344)

Uzasadnienie faktyczne i prawne

Stosownie do treści art. 8 ust. 1 ustawy, zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców (przepis stosowany w niniejszym postępowaniu zgodnie z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konkurentów, który stanowi, że do postępowań wszczętych na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe).

Samo posiadanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku nie stanowi naruszenia przepisów ustawy. Zakazane jest natomiast nadużywanie pozycji dominującej na rynku przez jednego lub kilku przedsiębiorców (art. 8 ust. 1 ustawy).

¹⁴ www.lubicz.pl/drukuj.php?strona=2998&wiecej=36008 (wydruk 14.04.2008)

Z art. 8 wymienionej ustawy wynika, iż celem interwencji Prezesa Urzędu jest przede wszystkim ochrona rynku przed jego dezorganizacją ze strony przedsiębiorców wykorzystujących swą pozycję dominującą (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 sierpnia 2003r., sygn. akt I CK 185/2003). Instrumentami takiej interwencji jest wprowadzenie zakazów podejmowania działań określonych w art. 8 ust. 2 ustawy.

1. Analiza działań Spółdzielni pod względem możliwości naruszenia art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni (pkt I sentencji decyzji)

Z mocy art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym polegające na przeciwdziałaniu warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Praktyka wymieniona w powołanym przepisie ma typowo antykonkurencyjny charakter, zatem jej zakaz jest ściśle powiązany z podstawowym celem ustawy antymonopolowej, wymienionym w art. 1 ustawy – ochroną konkurencji. Obowiązek niestwarzania barier dla rozwoju konkurencji ciąży nie tylko na organach państwa, ale również na przedsiębiorcach dominujących na rynku, których pozycja rynkowa pozwala im na negatywne oddziaływanie na strukturę rynku i warunki funkcjonowania jego uczestników¹⁵. Praktyka ta może wywoływać skutki zarówno na rynku zdominowanym przez jednego przedsiębiorcę jak również na innych rynkach, na które może on wpływać ze względu na posiadaną pozycję na rynku zdominowanym.

W niniejszej sprawie Spółdzielnia została postawiona zarzut nadużywania pozycji dominującej na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni poprzez odmowę wydania przez Spółdzielnię zgody na wejście Petrus do jej zasobów mieszkaniowych celem wykonania niezbędnych prac instalacyjnych (zainstalowanie kabli) w celu umożliwienia świadczenia przez Petrus mieszkańcom Spółdzielni usług telewizji kablowej, dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP.

Należy zauważyć, iż dobrem chronionym przepisem art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy jest konkurencja jako taka. Praktyka ta jednakże może wywierać i zwykle wywiera negatywne skutki dla innych uczestników rynku – tu Wnioskodawcy, który ze względu na działania Spółdzielni pozbawiony był możliwości świadczenia swych usług dla konsumentów w zasobach Spółdzielni, co nie miałyby miejsca, gdyby Spółdzielnia praktyki nie stosowała.

Dla uznania określonego działania za praktykę ograniczającą określoną we wskazanym przepisie konieczne jest łączne wystąpienie następujących przesłanek:

- posiadanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku właściwym,
- nadużywanie pozycji dominującej polegające na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych dla powstania bądź rozwoju konkurencji.

Jak z powyższego wynika Spółdzielnia posiada pozycję dominującą na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni oraz rynku świadczenia usług dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym. Wobec powyższego pierwsza przesłanka dla uznania zarzucanych praktyk za ograniczające konkurencję została spełniona.

¹⁵ E. Modzelewska Wąchał, op.cit. str. 113-114

Przechodząc do omawiania kolejnej przesłanki organ antymonopolowy zauważa, iż nie podziela stanowiska Spółdzielni w przedmiocie niezłożenia przez Petrus wniosku – oferty o wyrażenie przez Spółdzielnię zgody na wejście Petrus do jej zasobów w celu wykonania prac instalacyjnych mających na celu świadczenie usług w zasobach Spółdzielni ani stanowiska, że pisma Petrus stanowiły ofertę przetargową na operatorstwo i konserwację sieci tvk i uszczegółowienie oferty przetargowej w związku z wygaśnięciem umowy operatorskiej (k.183). Należy zauważyć, iż w dniu 22 lutego 2005r. Spółdzielnia zawarła umowę z HORYZONT o konserwację i obsługę sieci tvk (k. 44-48). Natomiast Petrus w piśmie z dnia 30 marca 2005r. (k. 33-34), a więc już po dacie zawarcia w/w umowy, zwrócił się „o wyrażenie zgody na wejście Petrus do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni w celu wykonania niezbędnych prac instalacyjnych”, a kolejnym pismem z dnia 20 kwietnia 2005r. (k. 35) Petrus zauważył, że mieszkańcy Spółdzielni powinni mieć możliwość wyboru najbardziej konkurencyjnego dostawcy usług, co nie pozostawia wątpliwości co do intencji skierowania w/w pism do Spółdzielni. Z pism tych bowiem wynika, w sposób jednoznaczny, że zamiarem Petrus było wykonanie prac instalacyjnych mających na celu świadczenie usług w zasobach Spółdzielni. Ponadto należy podkreślić, że w piśmie z dnia 14 kwietnia 2005r. (k. 28) Spółdzielnia poinformowała, iż zapoznała się z ofertą programową Petrus, a w piśmie z dnia 26 kwietnia 2005r. (k. 29) wyjaśniając, że nie widzi racjonalnych podstaw do prowadzenia dalszej korespondencji, w ocenie organu antymonopolowego, odmówiła temu przedsiębiorcy zgody na wejście do jej zasobów w celu przeprowadzenia stosownych prac, co więcej odmówiła przedmiotowej zgody bez podjęcia jakichkolwiek negocjacji w tym zakresie. Pierwsze negocjacje pomiędzy stronami powstały dopiero przy nieudanym podjęciu próby ugodowego zakończenia sporu. Ponadto należy podkreślić, że w piśmie z dnia 14 kwietnia 2005r. Spółdzielnia poinformowała Wnioskodawcę o „zapoznaniu się z ofertą”, co stanowi sprzeczność z twierdzeniami o jej niezłożeniu.

Ponadto organ antymonopolowy zauważa, że zarzut nie złożenia przez Petrus stosownej oferty w tym zakresie został przez Spółdzielnię podniesiony dopiero piśmie z dnia 6 kwietnia 2006r. (k.171), podczas gdy postępowanie wyjaśniające zostało wszczęte w dniu 2 sierpnia 2005r.

Nie sposób także pominąć treści art. 61 §1 Kc, zgodnie z którym oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Odwołanie takiego oświadczenia jest skuteczne, jeżeli doszło jednocześnie z tym oświadczeniem lub wcześniej. Ponadto zgodnie z art. 66 §1 oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. Należy zauważyć, że w/w pisma Petrus dotarły do adresata, co więcej adresat udzielił na oba te pisma odpowiedzi. Ponadto Petrus nie odwołał swojego oświadczenia, bowiem do dnia zakończenia postępowania antymonopolowego wyrażał wolę zainstalowania własnej sieci w zasobach Spółdzielni i świadczenia usług na rzecz mieszkańców. Podkreślenia także wymaga, że w w/w pismach z 2005r. Petrus występował „o wyrażenie zgody na wejście Petrus do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni w celu wykonania niezbędnych prac instalacyjnych”, a zatem zostało określone podstawowe postanowienie umowy. Wobec powyższego organ nie podziela poglądu Spółdzielni w przedmiocie nie złożenia stosownego wniosku – oferty przez Wnioskodawcę.

Organ antymonopolowy ponownie zauważa, że aby doszło do świadczenia przez operatora tvk – tu Petrus – usług w zasobach Spółdzielni konieczne jest uzyskanie jej zgody, jako właściciela nieruchomości, na wejście ze stosownymi pracami instalacyjnymi. Spółdzielnia odmawiając tej zgody niewątpliwie przeciwdziałała rozwojowi konkurencji na

rynku świadczenia usług dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym, ale także na rynku usług dodatkowych – Internetu oraz telefonii głosowej. W zasobach Spółdzielni – w okresie prowadzonego postępowania antymonopolowego – usługi tvk były świadczone tylko przez jednego operatora tvk. Do dnia 29 grudnia 2006r., a więc do dnia sprzedaży tvk i sieci tvk Multimediom, usługi te świadczone były przez HORYZONT, natomiast od dnia 29 grudnia 2006r. przez Multimedia. HORYZONT nie świadczył na rzecz mieszkańców żadnych usług dodatkowych. Usługi internetowe były świadczone drogą radiową przez CONNECT na mocy zawartej ze Spółdzielnią umowy z dnia 18 lipca 2005r., a następnie po dniu 1 czerwca 2007r. także przez INTERLINK. Ponadto, jak wyjaśniła Spółdzielnia żaden z przedsiębiorców nie świadczył w jej zasobach usług telefonii głosowej VoIP (k. 271). Multimedia miały świadczyć dla członków Spółdzielni usługi tvk, Internetu i VoIP w pełnym zakresie na przełomie maja/czerwca 2007r. z uwagi na prace związane z doprowadzeniem światłowodu do osiedla. Zatem należy podkreślić, iż działania Spółdzielni polegające na odmowie zgody na wejście Petrus do zasobów mieszkaniowych Spółdzielni spowodowały, że konsumenci byli pozbawieni możliwości wyboru atrakcyjnej oferty Wnioskodawcy, który proponował świadczenie tak usług tvk, jak i Internetu, i VoIP.

Jednocześnie z powyższym organ antymonopolowy zauważa, że nie zasługuje na uwzględnienie zarzut braku technicznych możliwości świadczenia przez Petrus usług w zasobach Spółdzielni z uwagi na nieprzedstawienie Spółdzielni stosownych pozwoleń i decyzji na wejście światłowodem na teren Lubicza. Należy zauważyć bowiem, że niecelowe jest występowanie do właściwych organów o wydanie stosownych pozwoleń i decyzji w braku najważniejszej przesłanki dla takiego działania, a mianowicie braku zgody Spółdzielni na wejście do jej zasobów z pracami instalacyjnymi. W takim przypadku marnotrawstwem czasu, pracy i finansów byłyby działania Petrus, nieposiadającego aprobaty gestora zasobów dla podjęcia takich czynności. Ponadto należy podkreślić, iż to w zakresie kompetentnych organów administracji publicznej jest dokonywanie oceny przygotowania Petrus do wejścia z pracami do zasobów Spółdzielni, co znalazłoby odzwierciedlenie we właściwych decyzjach (ich rozstrzygnięciach) tych organów.

Ponadto nie zasługuje na uwzględnienie zarzut o „rozkopywaniu osiedla” (k. 384). Należy podkreślić, że w umowie zawieranej przez Spółdzielnię z operatorem można bowiem określić wymagania techniczne dotyczące wykonawstwa instalacji w taki sposób, który ograniczyłby uciążliwości związane z prowadzeniem tych prac. Umowa może także określać kwestie odpowiedzialności wykonawcy sieci w razie wyrządzenia szkody w zasobach Spółdzielni w toku prac. Ponadto należy zauważyć, że racjonalny przedsiębiorca liczący się z kosztami prowadzonych prac nie narażałby się na niecelowe prowadzenie robót, co podnosił Petrus w piśmie z dnia 30 kwietnia 2007r. (k. 453).

Tym samym należy uznać, że Spółdzielnia, jako przedsiębiorca posiadający pozycję dominującą na rynku, którego towary (zasoby mieszkaniowe) są niezbędne do prowadzenia działalności na innym rynku¹⁶ narusza art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy, jeżeli bez uzasadnionego powodu odmawia innemu przedsiębiorcy (Petrus) dostarczenia/udostępnienia towaru niezbędnego do świadczenia przez niego usług¹⁷.

Ponadto, jak wynika z uzyskanych wyjaśnień od Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej Delegatura w Bydgoszczy brak jest technicznych przeszkód

¹⁶ Por. m.in. sprawa T-128/98 wyrok z dnia 12 grudnia 2000r. Porty lotnicze Paryża vs Komisja Wspólnot Europejskich

¹⁷ Por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 27 listopada 1996r., sygn. akt XVII Amr 45/96.

współkorzystania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych tak z budynków jak i infrastruktury telekomunikacyjnej należącej do jednego podmiotu, a przesłanki zawarte w art. 139 i 140 Prawa telekomunikacyjnego wyczerpują powody, na podstawie których m. in. właściciel lub użytkownik wieczysty, jest obowiązany umożliwić innym operatorom dostęp do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej jak i instalowanie na nieruchomości urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzanie linii kablowych pod, na albo nad nieruchomością oraz umieszczanie tabliczek informacyjnych o urządzeniach a także ich eksploatację i konserwację.

Funkcjonowanie kilku operatorów na tym samym terenie jest celem, do którego dążył ustawodawca wprowadzając wymienione przepisy. Praktyka pokazuje, że takie współdziałanie jest możliwe. Z uzyskanych bowiem w toku postępowania informacji od Pawła Karnowskiego, Justyny Karnowskiej Bydgoska Telewizja Kablowa GAWEX sc, Netia SA w Warszawie, UPC Polska Sp. z o.o. w Warszawie wynika, że wymienieni przedsiębiorcy konkurują w tych samych zasobach mieszkaniowych z innymi operatorami, tak na terenie Bydgoszczy, jak i całej Polski (UPC). Także z informacji stanowiących treść załącznika nr 1 do niniejszej decyzji wynika, że również Wnioskodawca konkuruje z Telewizją Kablową Młodzieżowej Spółdzielni Mieszkaniowej w Toruniu w zasobach MSM.

Organ antymonopolowy zauważa, że świadczenie usług przez operatorów powinno odbywać się na podstawie swobodnie zawieranych umów z poszczególnymi abonentami, albowiem to oferowany zestaw programów stanowi jedno z podstawowych dla konsumenta kryteriów wyboru kontrahenta¹⁸. O wyborze oferty powinni decydować potencjalni abonenci, a nie zaś Spółdzielnia będąca dysponentem zasobów. To bowiem funkcjonowanie na jednym obszarze kilku operatorów gwarantuje wysoki poziom konkurencyjności oferowanych usług i niesie korzyść odbiorcom (członkom Spółdzielni) poprzez poprawianie oferty jakościowo, ale także cenowo.

Reasumując, w wyniku nadużycia pozycji na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni niewątpliwie nastąpił antykonkurencyjny skutek zarzucanej praktyki, czego dowiedziono powyżej.

Tym samym druga z wymaganych przesłanek dla uznania zarzucanej praktyki została spełniona.

2. Analiza działań Spółdzielni pod względem możliwości naruszenia art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy na rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym (pkt II sentencji decyzji)

W niniejszej sprawie Spółdzielnia została postawiona także zarzut nadużywania pozycji dominującej na rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym poprzez odmowę wydania przez Spółdzielnię zgody na wejście Petrus do jej zasobów mieszkaniowych celem wykonania niezbędnych prac instalacyjnych (zainstalowanie kabli) w celu umożliwienia świadczenia przez Petrus mieszkańcom Spółdzielni usług telewizji kablowej, dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP.

¹⁸ Por. wyrok Sądu antymonopolowego z dnia 6 grudnia 2000r., sygn. akt XVII Ama 101/99.

Ponownie należy wskazać, że dla uznania określonego działania za praktykę ograniczającą określoną w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy we wskazanym przepisie konieczne jest łączne wystąpienie następujących przesłanek:

- posiadanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku właściwym,
- nadużywanie pozycji dominującej polegające na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych dla powstania bądź rozwoju konkurencji.

Spółdzielnia, co wykazano powyżej posiada pozycję dominującą na tak określonym rynku.

Samo posiadanie pozycji dominującej na rynku właściwym nie jest zakazane, natomiast zakazane jest nadużywanie tej pozycji na rynku.

W ocenie organu antymonopolowego podejmowane przez Spółdzielnię - będącą właścicielem - do dnia 29 grudnia 2006r. - sieci tvk w zasobach tej Spółdzielni - działania, o których mowa powyżej, nie stanowiły jednakże nadużywania pozycji dominującej na rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym.

Należy zauważyć bowiem, że stosowanie art. 8 ustawy zakłada istnienie związku między pozycją dominującą a działaniem uznawanym za nadużycie.

W ocenie organu antymonopolowego w niniejszym przypadku taki związek nie zachodzi. Należy stwierdzić, że fakt dysponowania zasobami mieszkalnymi przez Spółdzielnię, jak wykazano powyżej w punkcie pierwszym, miał istotny wpływ na strukturę rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym, jako rynku powiązanych. Działania Spółdzielni spowodowały bowiem skutki antykonkurencyjne na tym rynku, sprzecznie z zasadami swobodnej konkurencji.

Należy jednakże podkreślić, że możliwość blokowania wejścia Petrus na rynek tvk na teren Spółdzielni wynika wprost i jest warunkowana wyłącznie faktem posiadania przez Spółdzielnię pozycji na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni. W ocenie organu antymonopolowego rynek świadczenia usług dostarczania programów telewizyjnych w tych zasobach stanowi tzw. rynek powiązany, na który praktyka stosowana na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni może wywierać wpływ. Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że zachowania składające się na istotę praktyki ograniczającej konkurencję zachodzą na rynku udostępniania zasobów Spółdzielni, natomiast skutki tych zachowań uwidaczniały się na rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym.

Konkludując stwierdzić należy, że w ocenie Prezesa Urzędu możliwość blokowania wejścia Petrus na rynek tvk na terenie Spółdzielni nie wynikała w najmniejszym stopniu z faktu posiadania przez Spółdzielnię pozycji dominującej na rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym.

Z uwagi na powyższe należy uznać, iż nie została spełniona druga z kumulatywnie wymaganych dla stwierdzenia zarzucanej praktyki przesłanka.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy Prezes Urzędu wydaje decyzję o niestwierdzeniu stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, jeżeli nie stwierdzi naruszenia zakazów określonych w art. 5 lub w art. 8.

3. Analiza działań Spółdzielni pod względem możliwości naruszenia art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni (pkt III sentencji decyzji)

W niniejszej sprawie Spółdzielnia została postawiona ponadto zarzut nadużywania pozycji dominującej na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni poprzez traktowanie Petrus przez Spółdzielnię w sposób dyskryminujący odmawiając zgody na wejście do zasobów Spółdzielni z pracami instalacyjnymi w celu umożliwienia świadczenia przez Petrus mieszkańcom Spółdzielni usług telewizji kablowej, dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP przy jednoczesnej współpracy z innymi przedsiębiorcami w dziedzinie telewizji kablowej nie utrudniając im wejścia na rynek, co w ocenie Wnioskodawcy stanowiło naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Z mocy art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym polegające na stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji.

Dla uznania nadużywania pozycji dominującej na rynku za praktykę ograniczającą konkurencję określoną w art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy niezbędne jest kumulatywne wystąpienie wymienionych w tym przepisie przesłanek, tj.:

1. przedsiębiorca musi posiadać pozycję dominującą,
2. umowy będące przedmiotem porównań muszą być podobne, a warunki w nich zawarte uciążliwe lub niejednorodne
3. uciążliwe lub niejednorodne warunki umowne muszą stwarzać zróżnicowane warunki konkurencji.

Jak stwierdzono w rozważaniach powyżej, Spółdzielnia posiada pozycję dominującą na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni, a tym samym pierwsza przesłanka praktyki z art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie (...), została spełniona.

Przechodząc do analizy kolejnej przesłanki należy dokonać oceny umów zawartych przez Spółdzielnię z HORYZONT, Multimediami, CONNECT i INTERLINK pod kątem podobieństwa do umowy, której zawarcia domaga się Wnioskodawca. I tak Spółdzielnia zawarła umowę z HORYZONT, jednakże była to umowa o operatorstwo i konserwację. Zgodnie bowiem z §1 pkt 1 umowy Spółdzielnia zleciła HORYZONT „... konserwację i utrzymanie w stałej gotowości technicznej ... spółdzielczej sieci telewizji kablowej...”, a zgodnie z §2 pkt 1 tej umowy HORYZONT zobowiązał się do „...bieżącej obsługi abonentów, utrzymania sieci telewizji kablowej Zleceniodawcy w stałej sprawności technicznej...”. W dniu 29 grudnia 2006r. Spółdzielnia dokonała sprzedaży tvk i sieci tvk Multimediami. Ta umowa była zatem umową sprzedaży. Przechodząc natomiast do oceny umowy zawartej z CONNECT w dniu 18 lipca 2005r. (k. 172). Należy zauważyć, że zgodnie z § 1 tej umowy” przedmiotem umowy jest uregulowanie współpracy stron w zakresie świadczenia na rzecz mieszkańców Spółdzielni usługi dostępu do Internetu”, natomiast

zgodnie z § 2 ust. 1 tej umowy „Spółdzielnia wyraża zgodę na wykonanie przez CONNECT, na terenie i w budynkach należących do Spółdzielni, inwestycji polegającej na zbudowaniu sieci komputerowej w celu świadczenia członkom Spółdzielni usługi stałego dostępu do Internetu, natomiast firma CONNECT zobowiązuje się do przeprowadzenia tej inwestycji”, a zgodnie z §2 pkt 2 lit. a umowy usługi te świadczone są drogą radiową. Odnosząc się natomiast do umowy zawartej w dniu 1 czerwca 2007r. z INTERLINK, to dotyczyła użyczenia pomieszczeń wspólnych w budynkach Spółdzielni w celu budowy, rozszerzenia, eksploataowania i wykorzystywania sieci telekomunikacyjnej, w wyniku czego wykonana sieć umożliwi mieszkańcom korzystanie z Internetu.

Wobec powyższego należy uznać, że umowy zawarte z CONNECT i INTERLINK nie są umowami podobnymi do umowy jakiej zawarł domaga się Wnioskodawca. Co prawda Spółdzielnia na mocy tej umowy udostępniła CONNECT swoje zasoby natomiast inwestycja ta miała na celu zbudowanie sieci komputerowej mającej na celu świadczenie członkom Spółdzielni usług internetowych, a ponadto usługi te świadczone są drogą radiową. Umowa z INTERLINK dotyczyła użyczenia pomieszczeń wspólnych, jednak inwestycja miała na celu świadczenie usług internetowych. Wnioskodawca natomiast chciał w zasobach Spółdzielni przeprowadzić inwestycję znacznie większych rozmiarów, albowiem usługi przez niego świadczone miały obejmować tak usługi tvk, Internetu jak i telefonii głosowej VoIP. Ponadto należy zauważyć, iż Internet świadczony byłby drogą kablową, a nie radiową. Zatem zakres umowy jest znacznie mniejszy niż zakres umowy jakiej zawarł domaga się Wnioskodawca. Wobec powyższego nie można uznać umowy zawartej przez Spółdzielnię z CONNECT, jak również z INTERLINK, jako podobnej do umowy jaką chciałby zawrzeć ze Spółdzielnią Wnioskodawca.

Niespełnienie zatem jednej z kumulatywnie wymaganych dla stwierdzenia zarzucanej praktyki przesłanki, czyni niecelowym dokonywanie oceny zaistnienia pozostałych.

Wobec czego brak jest podstaw do stwierdzenia stosowania zarzucanej praktyki.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy Prezes Urzędu wydaje decyzję o niestwierdzeniu stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, jeżeli nie stwierdzi naruszenia zakazów określonych w art. 5 lub w art. 8.

4. Analiza działań Spółdzielni pod względem możliwości naruszenia art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy na rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym (pkt IV sentencji decyzji)

Ponadto Spółdzielni został postawiony także zarzut nadużywania pozycji dominującej na rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym poprzez traktowanie Petrus przez Spółdzielnię w sposób dyskryminujący odmawiając zgody na wejście do zasobów Spółdzielni z pracami instalacyjnymi w celu umożliwienia świadczenia przez Petrus mieszkańcom Spółdzielni usług telewizji kablowej, dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP przy jednoczesnej współpracy z innymi przedsiębiorcami w dziedzinie telewizji kablowej nie utrudniając im wejścia na rynek, co w ocenie Wnioskodawcy stanowiło naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Jak wskazano w poprzednim punkcie z mocy art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym polegające na stosowaniu

w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji

Dla uznania nadużywania pozycji dominującej na rynku za praktykę ograniczającą konkurencję określoną w art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy niezbędne jest kumulatywne wystąpienie wymienionych w tym przepisie przesłanek, tj.:

1. przedsiębiorca musi posiadać pozycję dominującą,
2. umowy będące przedmiotem porównań muszą być podobne, a warunki w nich zawarte uciążliwe lub niejednorodne
3. uciążliwe lub niejednorodne warunki umowne muszą stwarzać zróżnicowane warunki konkurencji.

Jak stwierdzono w rozważaniach powyżej, Spółdzielnia posiada pozycję dominującą na rynku świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych w Lubiczu Górnym, przez co została spełniona pierwsza z w/w przesłanek.

Przechodząc jednakże do analizy kolejnej przesłanki - oceny umów zawartych przez Spółdzielnię z HORYZONT, Multimediami, CONNECT i INTERLINK – także w tym przypadku należy stwierdzić, że umowy te, z przyczyn wskazanych w poprzednim punkcie nie są podobne. Co więcej, mając na uwadze fakt, iż Wnioskodawca podnosi o współpracy Spółdzielni z innymi przedsiębiorcami w dziedzinie telewizji kablowej, należy podkreślić, że umowa zawarta z CONNECT i INTERLINK dotyczy Internetu i z rynkiem świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych nie ma żadnych cech wspólnych.

Wobec powyższego druga z wymienionych przesłanek nie została spełniona, z uwagi na co brak jest podstaw do stwierdzenia stosowania zarzucanej praktyki.

Ponadto należy zauważyć, iż w okolicznościach niniejszej sprawy wyżej opisana praktyka, polegająca na traktowaniu Petrus w sposób dyskryminujący odmawiając zgody na wejście do zasobów Spółdzielni z pracami instalacyjnymi w celu umożliwienia świadczenia usług telewizji kablowej, dostępu do Internetu oraz telefonii głosowej VoIP przy jednoczesnej współpracy z innymi przedsiębiorcami w dziedzinie telewizji kablowej, jest warunkowana wyłącznie faktem posiadania przez Spółdzielnię pozycji na rynku udostępniania zasobów mieszkaniowych Spółdzielni, nie zaś na rynku usługi dostarczania programów telewizyjnych w miejscowości Lubicz Górny.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy Prezes Urzędu wydaje decyzję o niestwierdzeniu stosowania praktyki ograniczającej konkurencję, jeżeli nie stwierdzi naruszenia zakazów określonych w art. 5 lub w art. 8.

Rygor natychmiastowej wykonalności (pkt V sentencji decyzji)

Prezes Urzędu zauważa, iż zgodnie z art. 90 ustawy Prezes Urzędu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności decyzji w całości lub w części, jeżeli wymaga tego ochrona konkurencji lub ważny interes konsumentów. Klauzula natychmiastowej wykonalności może być nadana decyzji jedynie wówczas, gdy spełnione są przesłanki wymienione w cytowanym przepisie, co zdaniem organu antymonopolowego występuje w niniejszej sprawie.

W ocenie organu antymonopolowego w niniejszej sprawie zachodzi potrzeba ochrony tak konkurencji jak i interesów konsumentów z uwagi na to, iż pomimo ponad dwuletniego postępowania antymonopolowego Spółdzielnia nie umożliwiła świadczenia w jej zasobach usług przez Petrus (do dnia 29 grudnia 2006r. usługi te świadczył HORYZONT a po tej dacie Multimedia) tym samym pozbawiając Wnioskodawcy możliwości wprowadzenia konkurencyjnej oferty oraz pozbawiając konsumentów możliwości wyboru najkorzystniejszej oferty. W ocenie Prezesa Urzędu rygor natychmiastowej wykonalności powinien być nadany w szczególności w przypadku, gdy brak niezwłocznego wykonania decyzji mógłby spowodować nieodwracalne lub trudno odwracalne negatywne skutki dla konkurencji, a takie skutki niewątpliwie wystąpiły w niniejszej sprawie.

Organ nie uznał za przekonujące wyrażanych w ostatnich pismach Spółdzielni wyjaśnień, o proponowaniu Wnioskodawcy (bez odzewu) podjęcia działań mających na celu wykonanie przez Wnioskodawcę sieci teletechnicznej w trakcie wykonywania modernizacji sieci ciepłowniczej, ani też okoliczności przedłożenia w lutym 2008r. podpisanego projektu umowy udostępnienia zasobów mieszkaniowych w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych z uwagi na wskazanie daty zawarcia umowy - 24 lipca 2007r., a zatem antydatowanego o 8 m-cy.

Z uwagi na powyższe organ nadał decyzji w punkcie I (słownie pierwszym) rygor natychmiastowej działalności.

Jednocześnie odnosząc się do złożonego przez Petrus wniosku o wydanie w toku postępowania decyzji w trybie art. 88 ust. 1 ustawy (przy czym Wnioskodawca zastrzegł, że jest on warunkowy deklarując jego wycofanie w sytuacji, gdy Spółdzielnia w pierwszym piśmie zawierającym ustosunkowanie się do postawionych zarzutów zobowiąże się do niezwłocznego wycofania ze stosowania praktyk), a w razie jego nieuwzględnienia o nadanie decyzji wydanej w trybie art. 9 rygoru natychmiastowej wykonalności organ antymonopolowy zauważa, że zgodnie z art. 88 ust. 1 zd. 1 ustawy, jeżeli w toku postępowania antymonopolowego zostanie uprawdopodobnione, że dalsze stosowanie zarzucanej praktyki może spowodować poważne i trudne do usunięcia zagrożenia dla konkurencji, Prezes Urzędu przed zakończeniem postępowania antymonopolowego może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę lub związek przedsiębiorców, którym jest zarzucane stosowanie praktyki, do zaniechania określonych działań w celu zapobieżenia tym zagrożeniom. Przepis ten zatem stwarza organowi antymonopolowemu możliwość zastosowania tzw. środków tymczasowych w toku postępowania w przypadku, kiedy zachowanie przedsiębiorcy stwarza, zdaniem Prezesa Urzędu, istotne i trudne do usunięcia zagrożenie dla konkurencji. W takich sytuacjach – absolutnie wyjątkowych – organ antymonopolowy może tymczasowo nakazać przedsiębiorcy zaprzestanie stosowania określonej praktyki. Organ antymonopolowy zauważa, iż z treści cytowanego przepisu wynika, iż wydanie przedmiotowej decyzji ma charakter fakultatywny, zatem Prezes Urzędu w ramach uznania administracyjnego decyduje czy zasadne jest jej wydanie. Należy podkreślić, iż w dotychczasowym orzecznictwie Prezesa Urzędu wydano zaledwie kilka takich decyzji (m.in. decyzja nr RWA-13/2005 z dnia 24 maja 2005r., decyzja nr DOK-127/05 z dnia 10 października 2005r., decyzja nr RKT-03/2006 z dnia 3 stycznia 2006r.). Organ antymonopolowy zauważa, iż w zasadzie każda praktyka antykonkurencyjna powoduje lub może spowodować zagrożenia dla konkurencji. Mając na uwadze okoliczności faktyczne sprawy organ antymonopolowy uznał, że ustawa stwarza wystarczające mechanizmy dla przeciwdziałania stosowaniu przez przedsiębiorców (tu Spółdzielnię) praktyk ograniczających konkurencję: wydanie decyzji nakazującej zaniechanie stosowania tych

praktyk, nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, nałożenie na przedsiębiorcę dopuszczającego się ich stosowania kary pieniężnej. Powyższe rozważania wpłynęły na nieprzychylenie się do wniosku Petrus. Jednocześnie organ antymonopolowy zauważa, iż sam Wnioskodawca nadał wnioskowi charakter warunkowy (zadeklarował jego wycofanie w sytuacji, gdy Spółdzielnia zobowiąże się do niezwłocznego wycofania ze stosowania praktyk) oraz fakultatywny (w przypadku jego nieuwzględnienia wnioskował o nadanie decyzji wydanej w trybie art. 9 rygoru natychmiastowej wykonalności).

Nałożenie kary pieniężnej (pkt VI sentencji decyzji)

Stosownie do treści art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy, Prezes Urzędu może nałożyć, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę karę pieniężną, w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 5, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 6 i art. 7, lub naruszenia zakazu określonego w art. 8. Jak stwierdzono w niniejszej decyzji, Spółdzielnia naruszyła zakaz określony w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy.

Kara pieniężna jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki dochodów nad wydatkami zmniejszonej o podatki (art. 105 ust. 1 ustawy). Nakładanie kar w trybie art. 101 ustawy odbywa się w trybie uznania administracyjnego (fakultatywnie), co oznacza, że zarówno o fakcie jej nałożenia jak i o jej wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu. Kara pieniężna przewidziana w art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy jest zatem sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za stosowanie m.in. praktyk naruszających normę art. 8 ustawy. Ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do naruszania przepisów ustawy, co w ocenie Prezesa Urzędu przemawia za jej nałożeniem na Spółdzielnię.

Nakładając karę pieniężną określoną w art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy, Prezes Urzędu wziął pod uwagę konieczność spełnienia przesłanek podmiotowych, tj. stwierdzenia, że określone w w/w przepisie naruszenie dokonane było co najmniej nieumyślnie. Konieczność brania pod uwagę przesłanki winy w przypadku stosowania kar pieniężnych określonych w art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów wynika bezpośrednio nie tylko z treści tego przepisu, ale również pozostaje w zgodzie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 marca 1994 r.; sygn. U. 7/93). Jest to również zbieżne z zasadami stosowania kar pieniężnych, które obowiązują we wspólnotowym prawie konkurencji. Zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. a Rozporządzenia Rady Unii Europejskiej z dnia 16 grudnia 2002 r. (Dz. Urz. UE nr L 1 z dnia 4 stycznia 2003 r.) Komisja może w drodze decyzji nałożyć karę pieniężną na przedsiębiorców lub związki przedsiębiorców, jeżeli umyślnie lub nieumyślnie naruszają zakazy określone w art. 81 lub 82 TWE.

Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP, każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania norm prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach obrotu rynkowego, takich jak Spółdzielnia. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny mieć możliwość przewidzenia, że podejmowane przez nie działania będą uznane przez Prezesa Urzędu za praktykę ograniczającą konkurencję i nie mogą skutecznie dowodzić braku świadomości naruszenia zakazu nadużywania pozycji dominującej.

Ustawa nie przesądza bezwzględnie wysokości kary nakładanej przez Prezesa Urzędu, który decyduje o tym w każdym konkretnym przypadku. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 101-103, Prezes Urzędu powinien wziąć pod uwagę w szczególności okres, stopień oraz okoliczność uprzedniego naruszenia przepisów ustawy

(art. 104 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów). Niezbędne jest wzięcie pod uwagę wagi naruszenia przez przedsiębiorcę konkurencji rozumianej jako stopień szkodliwości zarzucanego czynu (por. wyroki SOKiK z dnia 7 kwietnia 2004 r., sygn. akt XVII Ama 46/03; z dnia 21 marca 2005 r., sygn. akt XVII Ama 16/04 oraz z dnia 23 czerwca 2005 r., sygn. akt XVII Ama 44/04). Do kryteriów mających wpływ na wysokość kary pieniężnej zalicza się stopień zagrożenia interesu publicznoprawnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2000 r., sygn. akt I CKN 793/98).

Fakt nałożenia kary podkreślać ma naganność zachowania podmiotu, który dopuścił się stosowania praktyk ograniczających konkurencję, a tym samym naruszył ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów.

Przy ustalaniu wysokości kary uwzględniono stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, uwzględniono także stopień naruszenia interesu publicznego. Za nałożeniem na Spółdzielnię kary przemawiały okoliczności obciążające, z których w pierwszym rzędzie należy wskazać przede wszystkim antykonkurencyjny charakter praktyk stosowanych przez Spółdzielnię. Spółdzielnia stworzyła bowiem Wnioskodawcy barierę wejścia na rynek świadczenia usługi dostarczania programów telewizyjnych przeciwdziałając ukształtowaniu się konkurencji na tym rynku, a tym samym godząc w podstawowe dobro chronione przepisami ustawy antymonopolowej. Dostrzec należy także antykonsumencki skutek praktyki - pozbawienie możliwości wyboru przez konsumentów najbardziej atrakcyjnej oferty usług telewizyjnych.

W świetle orzecznictwa antymonopolowego okolicznością wpływającą na wymiar kary pieniężnej jest okres stosowania praktyki (por. wyroki SOKiK z dnia 7 kwietnia 2004 r., sygn. akt XVII Ama 46/03; z dnia 21 marca 2005 r., sygn. akt XVII Ama 16/04; z dnia 4 maja 2006 r., sygn. akt XVII AmA 119/04). W rozpatrywanej sprawie Prezes Urzędu uwzględnił, że stosowanie przez Spółdzielnię praktyki ograniczającej konkurencję ma charakter długotrwały.

Jednocześnie wzięto pod uwagę jako okoliczność łagodzącą przy ustalaniu wysokości kary fakt, iż Spółdzielnia naruszyła przepisy ustawy po raz pierwszy.

Prezes Urzędu uznał, że nakładana kara pieniężna jest ostrzeżeniem odczuwalnym, skutecznie zapobiegającym próbom pojawienia się w przyszłości niekorzystnych zjawisk. Organ antymonopolowy uwzględnił w ten sposób wnioski płynące z orzecznictwa antymonopolowego. W jego świetle kara pieniężna może spełnić swój cel prewencyjny tylko wówczas, gdy powoduje u danego przedsiębiorcy odczuwalną dolegliwość finansową (wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 6 października 2005 r., sygn. akt VI Aca 208/04; wyrok SOKiK z 21 marca 2005 r., sygn. akt XVII Ama 16/04). Nakładana kara powinna zatem uwzględniać potencjał ekonomiczny przedsiębiorcy stosującego zakazaną praktykę antykonkurencyjną (wyroki Sądu Antymonopolowego z dnia 12 lutego 1998 r., sygn. akt XVII Ama 55/98 i z dnia 14 listopada 2001 r., sygn. akt XVII Ama 111/00).

Wymierzona kara ma pełnić funkcję prewencyjną i zapobiegać dalszemu naruszaniu przepisów ustawy przez Spółdzielnię.

Wobec powyższego w pkt VI (słownie szóstym) decyzji została nałożona na Spółdzielnię kara pieniężna w wysokości 21.657,78zł (słownie dwadzieścia jeden tysięcy sześćset pięćdziesiąt siedem złotych 78/100), płatna do budżetu państwa, w związku z dopuszczeniem się przez Spółdzielnię naruszenia zakazu określonego w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy.

Łączny przychód Spółdzielni w roku rozliczeniowym 2007 wyniósł 3.029.060,94zł. Górna granica kary, jaką organ antymonopolowy mógł nałożyć na Spółdzielnię stanowi zatem 302.906,09zł. W niniejszej sprawie organ antymonopolowy nałożył na Spółdzielnię karę pieniężną w wysokości 21.657,78zł, co stanowi 0,71% przychodu i 7,15% kary maksymalnej.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: Narodowy Bank Polski, Oddział Okręgowy w Warszawie nr 51101010100078782231000000.

Jednocześnie organ antymonopolowy zauważa, iż 21 kwietnia 2007r. weszła w życie ustawa z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331, ze zm.). Zgodnie z art. 131 ust. 1 tej ustawy do postępowań wszczętych na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Z uwagi na to, iż postępowanie antymonopolowe w niniejszej sprawie zostało wszczęte w dniu 26 stycznia 2006r. należało zastosować przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity Dz. U. z 2005r. nr 244 poz. 2080 ze zm.: Dz. U. z 2006r.: Nr 157 poz. 1119, Nr 170 poz. 1217, Nr 249 poz. 1834).

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy w związku z art. 479²⁸ § 2 KPC – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy
Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Pan Robert Gago- radca prawny
Lovells H.Seisler Sp. k.
ul. Nowogrodzka 50
00-695 Warszawa
*Pełnomocnik „Petrus Polska Sp. z o.o”
Spółka komandytowo-akcyjna z siedzibą w Chojnicach*
2. Pani Władysława Sadowska- radca prawny
Spółdzielnia Mieszkaniowa
ul. Hugo Kołłątaja 3/1
87-162 Lubicz
*Pełnomocnik „Spółdzielni Mieszkaniowej w Lubiczu”
z siedzibą w Lubiczu Górnym*
3. a/a